

703.744/20

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK 5.	
FOLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán Gyűjtődésbe nem érvényesíthető Felvonóról/Kézbesítővel	
Érkezett:	2018 -07- 0 9 K
PÉLDÁNY:	1 AB Paksz iv.
MELLÉKLET:	2 KÖZTÜK:
FOLAJSTROMSZÁM:	

Tárgy: a Kúria Kfv. III. 37.475/2017/9. sorszámu ítélete és egyes jogszabályi rendelkezések megsemmisítése iránti alkotmányjogi panasz

Alkotmánybíróságnak

(Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján)

1027 Budapest
Tölgyfa u. 1-3.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 03 9 8 6 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 OKT 29.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet: 4 db	4

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

A mellékelten - I/1. alatt - csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján - [REDACTED]
[REDACTED] **alperes indítványozó** képviselőjében eljárva

a [REDACTED]
[REDACTED] d] a törvényes határidőben - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. § alapján

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztenek elő a [REDACTED]
[REDACTED] alperes ellen végrehajtói megkeresés tárgyában hozott közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránti perben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19. K. 31.206/2016/16. sorszámu jogerős ítélete ellen

a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján eljáró **Kúria Kfv. III. 37.475/2017/9. sorszámu ítélete (csatolva I/2 alatt) ellen.**

A eljáró első fokú bíróság és a Kúria ítélete megsértette az indítványozónak

- alapvető jogok védelmének biztosításához való jogát;
- az emberi méltósághoz való jogát;
- a személyes adatok védelméhez való jogát;
- a törvény előtti egyenlőséghez való jogát;
- a tulajdonhoz való jogát;
- nem részrehajló, tisztességes hatósági eljáráshoz és indokolt határozathoz való jogát;
- a pártatlan, tisztességes és időszerű tárgyaláshoz való jogát;
- az érdemi és hatékony jogorvoslathoz való jogát;
- a teherbíró képességnek megfelelő hozzájárulás a közös szükségletek fedezéséhez, alapvető kötelezettségét.

A) Indítványozó bírósági határozatok megsemmisítése iránti kérelmét az Abtv. 27. § a) és b) pontja alapján terjeszti elő.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pontja alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19. K. 31206//2016/16. sorszámu ítéletét, és a Kúria ezt hatályában fenntartó Kfv. III. 37.475/2017/9. sorszámu ítéletét semmisítse meg.

B) Indítványozó kéri továbbá, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján – Alaptörvény-ellenesség miatt – semmisítse meg az alábbi jogszabályi rendelkezéseket:

Indítványozó kéri, hogy a jogerős ítélet meghozatalával összefüggésben az alábbi jogszabályi rendelkezéseket - az Alaptörvény 24.§ (3) bekezdés a) pontja alapján és az Abtv. 51. § (1) bekezdése alapján – a z Abtv. 26. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti hatáskörében megsemmisíteni szíveskedjék:

- a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 103. § (2)-(3) bekezdését és 104. § (3) bekezdését;
- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 340.§ (2) bekezdését;
- a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (Kknyt.) 5.§ (1) bekezdés h) pontja és 9.§ (2) bekezdés d) pontja, és 9.§ (7) bekezdését.
- A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII.28.)Korm. rendelet 101. § (1) bekezdés b) pontját és (2) bekezdését.

Ezek, a megsemmisíteni indítványozott jogszabályi rendelkezések a következők:

a) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 103. § (2) (3) bekezdése és 104. § (3) bekezdése:

Vht. 103. § (1) [...]

(2) A végrehajtó a foglalási jegyzőkönyv másolatát, valamint a lefoglalt forgalmi engedélyt és törzskönyvet megküldi a gépjármű-tulajdonos lakcíme vagy székhelye (ennek hiányában telephelye) szerint, külföldi lakóhellyel (székhellyel vagy telephellyel) rendelkező tulajdonos esetében pedig az üzembentartó lakcíme vagy székhelye (ennek hiányában telephelye) szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságnak. Ha az illetékes hatóság nem állapítható meg, az okmányokat a gépjárművet nyilvántartó hatóságnak kell megküldeni. Ha a forgalmi engedély vagy a törzskönyv lefoglalása meghiúsult, a végrehajtó a foglalási jegyzőkönyv másolatának megküldésével egyidejűleg felhívja a közlekedési igazgatási hatóságot, hogy a gépjárművet vonja ki a forgalomból; a hatóság köteles e felhívásnak haladéktalanul eleget tenni.

(3) A végrehajtó a gépjárművet a járműnyilvántartásban szereplő adatok alapján is lefoglalhatja, ha az adós a gépjármű tulajdonosaként van a nyilvántartásba bejegyezve; a közlekedési igazgatási hatóság a végrehajtó megkeresése alapján ilyenkor is a (2) bekezdés szerint jár el.

A lefoglalt ingóság megőrzése

Vht. 104. § (1)-(2) [...]

(3) A lefoglalt ingóságon elidegenítési és terhelési tilalom áll fenn. Az adós a lefoglalt ingóságot köteles gondosan megőrizni. A lefoglalt ingóság elhasználása, elzálogosítása, elidegenítése, megsemmisítése vagy a végrehajtás alól más módon való elvonása a Büntető Törvénykönyv szerint bűncselekmény.

b) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (Kknyt.) alábbi rendelkezései:

Kknyt. 5. § (1) A közlekedési igazgatási hatóság:

h) visszavonja (bevonja) az engedélyt, a parkolási igazolványt, a járművet forgalomból kivonja, és gondoskodik az ezekkel összefüggő adatok nyilvántartásba történő bevezetéséről;

Kknyt. 9. § (1) [...]

(2) A járműnyilvántartás a külön jogszabályban meghatározottak szerint tartalmazza a jármű [...]

b) forgalomban tarthatóságának feltételeit, [...]

(7) A járműnyilvántartás az (1)–(5) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

c) A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet (R.) 101.§ (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése:

R.101. § (1) bekezdés „A közlekedési igazgatási hatóság – a kivonási okot észlelő hatóság értesítése alapján – a jármű forgalomból történő kivonását hivatalból rendeli el a 96. § (1) és (9) bekezdéseiben meghatározott esetekben, továbbá, ha [...]

b) bíróság, közjegyző, külföldi hatóság vagy jogszabály által feljogosított más hatóság jogerős határozatában a jármű lefoglalását, elkobzását vagy a (2) bekezdésben foglaltak kivételével a zár alá vételét elrendelte, továbbá, ha a járművet a bírósági végrehajtás során a bírósági végrehajtó, vagy a közigazgatási végrehajtás során az adóhatóság, a társadalombiztosítási szerv részéről eljáró személy lefoglalta,

C) Indítványozó kéri az első fokon eljáró Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy a jogerős ítélet és a Kúria ítéletének végrehajtását az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján az alkotmánybíróági eljárás befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjék.

I. Az indítványozó érintettsége

Az első fokú közigazgatási határozatok

- BP-8B/003/220-27/2015.
- BP-8B/003/220-28/2015.
- BP-8B/003/220-29/2015.
- BP-8B/003/220-30/2015.
- BP-8B/003/220-31/2015.
- BP-8B/003/220-32/2015.
- BP-8B/003/220-33/2015.
- BP-8B/003/220-34/2015.
- BP-8B/003/220-35/2015.
- BP-8B/003/220-36/2015.
- BP-8B/003/220-37/2015.

A fenti 11 db határozat rendelkezése szerint az elidegenítési és terhelési tilalom a közlekedési nyilvántartásba **2015. október 28. napján bejegyzésre került.** Az üzembentartót kötelezte,

hogy a gépjármű hatósági engedélyét és hatósági jelzését a határozat jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül adja le. A határozat a döntés ellen fellebbezési jogot biztosított.

A határozat indokolása szerint a [REDACTED] a hatóságot, mert

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 2705/2015/30. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 2054/2015/29. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 1897/2015/29. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 1954/2015/31. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 1662/2015/30. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 1560/2015/28. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 0179/2015/31. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 3126/2014/33. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 2701/2014/30. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 1704/2014/37. sz.

a 2015. október 15. napján kelt 127-0127. V. 3474/2014/30. sz.

foglalási jegyzőkönyv alapján lefoglalta a gépjárművet és kérte a Vht. 103.§ (2) bekezdése alapján a forgalomból történő kivonását és elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzését a nyilvántartásba.

Az indokolásban a határozat rendelkezést tartalmaz arra, miszerint elidegenítési és terhelési tilalom a bejegyzés **napján 2015. október 28. napján jogerős, ellene fellebbezésnek nincs helye.** A bejegyzés felülvizsgálatát a jogszabálysértő vagy hibás adat bejegyzéséről szóló tudomásszerzéstől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett keresetlevéllel lehet kezdeményezni.

A forgalomból való kivonás okának megszűnését követően az I. fokú hatóság a közlekedési igazgatási eljárást megszünteti, a jármű forgalomba helyezését a nyilvántartásban rögzíti.

A határozat tartalmazza, hogy az I. fokú hatóság a határozata meghozatalakor a Vht. 103. § (2) bekezdését, a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326./2011.(XIII.28.) Korm. rendelet (Kig.R.) 101. § (1) bekezdés b) pontja 101.§ (2) bekezdése, 103.§ (1) bekezdés c) pontja, 104.§ (1)-(4) bekezdése, 108.§ (3) bekezdése, a Ket. 98.§ (1) bekezdését, 29.§ (4) bekezdés b) pontját, 33.§ (1) bekezdését, 78.§ (1) bekezdését, 99.§ (1)-(2) bekezdését, 101.§ (1) bekezdését, 102.§ (1) bekezdését, 107.§ (2) bekezdését, 134.§ d) és e) pontját, 135.§ (2) bekezdését alkalmazta. Az I. fokú szerv hatásköre a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (Kknytv.) 5. § (1) bekezdés h) pontja és a járási (fővárosi kerületi) hivatalokról szóló 218/2012.(VIII.13.)Korm. rendelet (R1.)1. § (1), (3)-(4) bekezdése alapozza meg.

2) Felperes a **2015. december 23. napján kelt** beadványában a BP-8B/003/220/27-28-29-30-31-32-33-34-325-36-37/2015. sz. határozat ellen – a gépjármű-nyilvántartásba való bejegyzés elleni keresetlevél előterjesztése mellett - fellebbezést is előterjesztett. Utalt arra, hogy az I. fokú eljárásban ügyféli jogait nem gyakorolhatta. Kifogásolta, hogy a jármű jelenlegi helyzetével kapcsolatban az I. fokú határozat tényállást nem állapít meg. Az ügyfél az I. fokú eljárást, valamint a határozatot is jogszabálysértőnek tartotta az alábbiak miatt:

a) Az ügyfelet az I. fokú közigazgatási eljárásba nem vonták be, arról nem értesítették, [REDACTED] végrehajtónak a forgalomból való kivonás iránti iratát részére nem küldték meg, az ügyfél sem az eljárás megindulását, sem annak iratait nem ismerhette meg. Ezzel megsértette az I. fokú hatóság a felperesnek a Ket. 4-5. §-ában, 29.§ (3) bekezdésében és 51. § (1) bekezdésében foglalt ügyfél ügyféli jogait.

A határozat indokolása szerint a végrehajtó megkeresései 2015. október 15-én kelteződtek. A BP-8B/003/220-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37/2015. sz. határozatok 2015. november 16. napján kelteződtek, így kizárt hogy ezeknek a döntésnek a meghozatalára és postára adására 8 napon belül sor került volna, így a hivatalból indított közigazgatási eljárásról az ügyfelet értesíteni kellett volna.

A Ket. 29.§ (4) bekezdés b) pontjában foglalt, a hivatalból való eljárásról szóló értesítés mellőzése lehetősége tekintetében a döntésre előírt 8 napos határidőt nem a hivatalbóli eljárás megindulásától (végrehajtó kérelmének beérkezésétől) a döntés (határozat) keltezéséig, hanem a kérelem érkezésétől a határozatnak (döntésnek) a postára adás napjáig kell számítani.

b) Az I. fokú határozat tényállást nem állapít meg a jármű jelenlegi helyzetével kapcsolatban. A határozat rendelkező része jelentős részében alapvetően nem döntés, hanem a jövőben bekövetkező esetleges eseményekre vonatkozó szabályozó előírás. Ez egyedi közigazgatási határozatban nem írható elő. Sem a jármű hatósági jelzésével, sem a forgalmi engedéllyel az ügyfél már nem rendelkezik, mivel ezek nincsenek a birtokában.

Utal e tekintetben a fellebbező arra, hogy ismerete szerint a jármű - a hatóság szerint - már korábban jogerősen – a végrehajtó megkeresése alapján – 2012. ideiglenesen kivonásra került a forgalomból.

Erre tekintettel a Székesfehérvári Rendőrkapitányság 2015. március 9-én jármű hatósági jelzését (forgalmi rendszámát) levette és forgalmi engedélyét elvette az ügyféltől (Erről feltehetően az I. fokú hatóság is értesült, hiszen a hatósági jelzést és okmányokat az I. fokú hatóság kezeli.)

E rendőri intézkedés ellen az ügyfél közigazgatási eljárást kezdeményezett, amely eljárás azonban a Székesfehérvári Rendőrkapitányság részéről lefolytatásra nem került. Ügyfél a felettes szerv, a Fejér Megyei Rendőrkapitányságnál felügyeleti eljárást kezdeményezett. Mivel a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság az eljárást határidőben nem folytatta le, az ügyfél - felügyeleti intézkedés érdekében - az Országos Rendőr-főkapitánysághoz fordult.

Ügyfél álláspontja szerint a már forgalomból kivont jármű ismételt forgalomból való kivonását hivatalból hozott határozattal nem lehet elrendelni, Erre a jogszabályok nem adnak felhatalmazást az I. fokú szervnek [Lásd KigR. 101.§ (1) bekezdés b) pontja] A forgalomból már kivont járműt nem lehet a forgalomból kivonni!

A végrehajtót értesíteni kell arról, hogy a közigazgatási szerv a hivatalból való eljárást nem folytatja le.

Ügyfél utal arra, hogy a Vht. 103. § (2) bekezdését és a KigR. 101.§ (1) bekezdés b) pontját Alaptörvény-ellenesnek tartja, mivel a használati jog, mint a tulajdonjog jellemző részének elvonása (a járműnek a végrehajtás ténye miatt a forgalomból való kivonásával) sérti az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogot.

A forgalomból való kivonás nélkül is, a végrehajtási jognak a közlekedési nyilvántartásba való bejegyzésével (mint ahogy ez az ingatlanra vonatkozó végrehajtás esetében érvényesül) az adós jogai a tulajdonjog használati jog részének az adóstól való elvonása és korlátozása nélkül is biztosítható.

c) Az elidegenítési és terhelési tilalomnak a jármű nyilvántartásba történő bejegyzését a határozat rendelkező részében kifejezetten el kell rendelni.

Az elrendelés ellen a határozat rendelkező részében kell a jogorvoslati kiiktatást megtenni (jelen esetben a keresetindítási lehetőséget). A rendelkező részben kell a keresetindítási lehetőségről, a tárgyalás tartása iránti kérelemről az ügyfelet tájékoztatni és nem a határozat indokolásában. [Ket. 72.§ (1) bekezdés d) pontja, da) pontja, 100. § (1) bekezdés a) pontja, és 100.§ (2) bekezdés].

A fellebbezéssel nem támadható döntés a Ket. 73/A. § (1) bekezdés c) pontja alapján jogerőssé válik, azonban a jogerőre emelkedés ideje a Ket. 73/A. § (3) bekezdése értelmében az I. fokú döntés közlésével áll be. (Az ügyfél azonban támadta a kézbesítési vélelem beálltának idejét is.)

Mindezekre tekintettel a közlekedési nyilvántartásba történő bejegyzés nyilvánvalóan durván jogszabálysértő volt a kézbesítés előtt, különösen a határozat meghozatala előtt, 2015. október 28-án, mint ahogy a közokiratok erről beszámolnak.

Erre is tekintettel felperes kéri a határozatok végrehajtásának felfüggesztését a Pp. 330. § (2) bekezdése alapján.

II. A kereseti kérelem és az első fokú bírósági eljárások

3) Felperes – az I. fokú közigazgatási szervhez benyújtott - keresetlevelében a Budapest Fővárosi Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala Kormányablak és Okmányirodai Osztály **2015. november 16. napján** kelt BP-8B/003/220-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37/2015. sz. határozatokban foglalt **elidegenítési és terhelési tilalommal kapcsolatos rendelkezés, továbbá a járműnyilvántartásba történő bejegyzése ellen és hivatalból lefolytatott eljárás miatt élt keresettel.** (A határozatok többi rendelkezése ellen pedig fellebbezést terjesztett elő.)

Felperes kérte a Bíróságot, hogy a Budapest Fővárosi Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala Kormányablak és Okmányirodai Osztály 2015. november 16. napján kelt BP-8B/003/220-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37/2015. sz. határozatoknak a „*Az elidegenítési és terhelési tilalom a közúti közlekedési nyilvántartásba 2015. október 28. napján bejegyzésre került*” szövegezési rendelkezését helyezze hatályon kívül; kötelezze továbbá az alperest a keresetindítással felmerült perköltsége megfizetésére.

Felperes kérte, hogy a Bíróság a per tárgyalását a közigazgatási határozat ellen benyújtott fellebbezés jogerős elbírálásáig (ha a közigazgatási eljárás a határozat egyéb rendelkezései

tekintetében a tárgyalás kitűzött hatánapjáig nem fejeződne be) a Pp. 152. § (1) bekezdése alapján felfüggeszse fel.

Felperes kérte a közigazgatási határozat végrehajtásának a Pp. 332.§ (3) bekezdés alapján történő felfüggesztését.

4) Felperes a keresetlevelében kifejtette, hogy az első fokú közigazgatási határozatokat keresettel – a határozatba foglalt elidegenítési tilalommal kapcsolatos rendelkezések miatt – támadja. Nincs olyan jogszabály, amely tiltaná, hogy egy keresetlevélben ne lehetne több közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kérni.

Az első fokú határozatoknak az elidegenítési és terhelési tilalommal kapcsolatos rendelkezéseit jogszabálysértőnek tartja az alábbiak miatt:

a) Az ügyfelet az I. fokú közigazgatási eljárásba nem vonták be, arról nem értesítették. [REDACTED] végrehajtónak a forgalomból való kivonás iránti iratát részére nem küldték meg, az ügyfele sem az eljárás megindulását sem annak iratait nem ismerhette meg. Ezzel megsértette az I. fokú hatóság a felperesnek a Ket. 4-5. §-ában, 29.§ (3) bekezdésében és 51. § (1) bekezdésében foglalt ügyfél ügyféli jogait.

Az I. fokú hatóság a jogszabálysértően járt el, mert a hivatalból megindított eljárásról felperest nem értesítette.

b) Az I. fokú határozat tényállást nem állapít meg a jármű jelenlegi helyzetével kapcsolatban. A határozat rendelkező része jelentős részében alapvetően nem döntés, hanem a jövőben bekövetkező esetleges eseményekre vonatkozó szabályozó előírás. Ez egyedi közigazgatási határozatban nem írható elő. Sem a jármű hatósági jelzésével, sem a forgalmi engedéllyel az ügyfél már nem rendelkezik, mivel ezek nincsenek a birtokában.

Utal e tekintetben a fellebbező arra, hogy ismerete szerint a jármű - a hatóság szerint - már korábban jogerősen – a végrehajtó megkeresése alapján – 2012. évben ideiglenesen kivonásra került a forgalomból.

Forgalomból való kivonás hiányában a forgalomból már ideiglenesen kivont jármű esetében elidegenítési és terhelési tilalmat a járműnyilvántartásba - a jelenlegi jogszabályok értelmében - nem lehet bejegyezni.

Erre tekintettel a Székesfehérvári Rendőrkapitányság 2015. március 9-én jármű hatósági jelzését (forgalmi rendszámát) levette és forgalmi engedélyét elvette az ügyféltől levette, illetve elvette. (Erről feltehetően az I. fokú hatóság is értesült, hiszen a hatósági jelzést és okmányokat az I. fokú hatóság kezeli.)

E rendőri intézkedés ellen az ügyfél közigazgatási eljárást kezdeményezett, amely eljárás azonban a Székesfehérvári Rendőrkapitányság részéről lefolytatásra nem került. Ügyfél a felettes szerv, a Fejér Megyei Rendőrkapitányságnál felügyeleti eljárást kezdeményezett.

Ügyfél álláspontja szerint a már forgalomból ideiglenesen kivont jármű ismételt forgalomból való kivonását hivatalból hozott határozattal nem lehet elrendelni, hanem a végrehajtót értesíteni szükséges arról, hogy a közigazgatási szerv a hivatalból való eljárást nem folytatja le. A forgalomból ideiglenesen kivont jármű újabb forgalomból való ideiglenes kivonására a jogszabályok nem adnak felhatalmazást az I. fokú szervnek [Lásd KigR. 101.§ (1) bekezdés b) pontja]. Ebből következően az elidegenítési és terhelési tilalom jármű nyilvántartásba való bejegyzéséről sem lehet rendelkezni.

Ilyen esetben ugyanis a jármű-nyilvántartás már tartalmazza az elidegenítési és terhelési tilalmat.

c) Az elidegenítési és terhelési tilalomnak a jármű nyilvántartásba történő bejegyzését a határozat rendelkező részében kifejezetten el kell rendelni, amely a keresettel támadott határozatban nem történt meg.

Az elrendelés ellen a határozat rendelkező részében kell a jogorvoslati kiiktatást megtenni (jelen esetben a keresetindítási lehetőséget is). A rendelkező részben kell a keresetindítási lehetőségről, a tárgyalás tartása iránti kérelemről az ügyfelet tájékoztatni és nem a határozat indokolásában. [Ket. 72.§ (1) bekezdés d) pontja, da) pontja, 100. § (1) bekezdés a) pontja, és 100.§ (2) bekezdés]. A tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről a határozat az indokolásban sem ad kiiktatást.

A fellebbezéssel nem támadható döntés a Ket. 73/A. § (1) bekezdés c) pontja alapján jogerőssé válik, azonban a jogerőre emelkedés ideje a Ket. 73/A. § (3) bekezdése értelmében az I. fokú döntés közlésével áll be, amely ténylegesen **a határozatnak felperes részére a 2015. december 22. napján történt kézbesítésével állt be.**

Mindezekre tekintettel az elidegenítési és terhelési tilalomnak a közlekedési nyilvántartásba történő bejegyzése mindenképpen jogszabálysértő volt a határozatok meghozatala - 2015. november 16. - napja előtt, már 2015. október 28-án. Így határozatoknak ez a rendelkezése is jogszabálysértő.

Mivel a felperes a hivatalból hozott határozat ellen fellebbezést jelentett be, erre tekintettel felperes kérte a Pp. 152. § (1) bekezdése alapján a per tárgyalásának – a tárgyalás megkezdése utáni - felfüggesztését (amennyiben Tisztelt Bíróság által kitűzendő tárgyalásig a II. fokú, illetve – bírósági jogorvoslat esetében – a jogerős határozat meghozatalára nem kerül sor).

A fentiekre tekintettel felperes kérte az I. fokú határozatok megjelölt részének a Ket. 339.§ (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését, és az alperesnek a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a perköltségben történő marasztalását.

d) Felperes hivatkozott arra, hogy a határozat tévesen utal – az illetékesség tekintetében - a járási (fővárosi kerületi) hivatalokról szóló 218/2012.(VIII.13.) Korm. rendeletre, mivel e jogszabály a határozat meghozatalának idején már nem volt hatályban. E jogszabályt a 66/2015.(III.30.) Korm rendelet - 2015. április 1-jei hatállyal - hatályon kívül helyezte.

Továbbá téves a határozatban a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a járási (kerületi) hivatalokról szóló 66/2015. (III.30) Korm. rendeletben (R.) az 1. § (1)-(4) bekezdésére hivatkozás az illetékesség tekintetében, mivel e tekintetben nem a hivatkozott jogszabályi rendelkezés, hanem az R. 2. § (7) bekezdése irányadó.

5) A Pp. 332.§ (3) bekezdése alapján előterjesztett, a közigazgatási határozat felfüggesztése iránti kérelmét felperes azzal indokolta, hogy a Vht. 103.§ (2) bekezdése a végrehajtónak csak a járműnek „forgalomból való kivonására” ad felhatalmazást, amely megkeresés esetében a jármű nyilvántartásba az elidegenítési és terhelési tilalom nem jegyezhető be. A járművel kapcsolatban az elidegenítési és terhelési tilalom – a KigR. 101. § (2) bekezdése értelmében – kizárólag csak a jármű büntető eljárás során történő lefoglalása, vagy büntető eljárásban zár alá vétele esetében rendelhető el és jegyezhető be a jármű-nyilvántartásba.

Jelen esetben a végrehajtó által történő foglalás nem büntető eljárásban történt.

A nyilvántartásba az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése súlyosan jogszabálysértő, amelyet az I. fokú hatóság jogszabállyal sem támasztott alá.

Ezen kívül a tilalom nyilvántartásba történő bejegyzése idő előtt történt, amikor még az I. fokú hatóság a határozatot meg sem hozta, illetve az I. fokú határozat kézbesítésére az ügyfél (felperes) részére még nem került sor. A nyilvántartásba való bejegyzésre közigazgatási úton jogerős és kézbesített határozat esetében kerülhet sor.

Felperes álláspontja szerint a jogszabályok szerint a nem büntető eljárás során történő végrehajtói lefoglalás, ha az a forgalomból való kivonással történt, nem ad alapot a jármű-nyilvántartásba az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére, továbbá akkor sem, ha a jármű forgalomból való kivonása és az elidegenítési és terhelési tilalomnak a jármű-nyilvántartásban való feltüntetése már egy korábbi eljárás során megtörtént.

6) A felperes a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt egy keresetlevelet terjesztett elő és egy pert indított. Ezzel szemben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – az ügyek elkülönítése nélkül – 2016. július 8-án kelt végzéseivel – 11 ügyet kreált, és ebben a 11 ügyben tűzött ki tárgyalást a következő időpontokra.

19. K. 31.204/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 11-én 10.00 órára – a Bp.-8B/003/220-28/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.205/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 11-én 11.00 órára – a Bp.-8B/003/220-29/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.206/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 13-án 8.30 órára – a Bp.-8B/003/220-30/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.207/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 13-án 10.00 órára – a Bp.-8B/003/220-31/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.208/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 13-án 11.00 órára – a Bp.-8B/003/220-32/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.209/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 18-án 8.30 órára – a Bp.-8B/003/220-33/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.210/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 18-án 10.00 órára – a Bp.-8B/003/220-34/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.211/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 18-án 11.00 órára – a Bp.-8B/003/220-35/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.212/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 20-án 8.30 órára – a Bp.-8B/003/220-36/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.213/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 20-án 10.00 órára – a Bp.-8B/003/220-27/2015. sz. határozat tekintetében;

19. K. 31.223/2016/9 idéző végzéssel 2017. január 20-án 11.00 órára – a Bp.-8B/003/220-37/2015. sz. határozat tekintetében.

A 11 tárgyalási napra szóló idézéshez a bíróság csatolta a perben nem álló – az alperes felettes szervének – a Budapest Főváros Kormányhivatala „alperesi nyilatkozat” elnevezésű – dr.

írt (2016. augusztus 10. napján kelt) iratát; továbbá a bíróságnak a 7. sorszámú (2016. július 8-án kelt) végzéseit „felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét hivatalból elutasító – határozatot.

7) Felperes 2016. október 3-án kelt beadványában az eljárás szabálytalansága miatti kifogást, a bíróval szemben kizárási bejelentést terjesztett elő, továbbá a 7. sorszámú végzések ellen fellebbezéssel élt.

a) Hivatkozott arra, hogy a **2016. január 5-én kelt keresetlevélben** kérte az első fokú hatóság által hozott határozatok megváltoztatását és a határozatokban „*az elidegenítési és terhelési tilalom a közlekedési nyilvántartásba 2015. októbere 28. napján bejegyzésre került*” szövegezési rendelkezés hatályon kívül helyezését, továbbá a határozatoknak a Pp. 332. § (3) bekezdése alapján történő felfüggesztését, s a felfüggesztési kérelem alátámasztására megfelelő indokolással élt.

Utalt arra, hogy alperes a perben nyilatkozatot nem tett. A Budapest Főváros Kormányhivatala a perben magát alperesként jelölte meg, és felperes keresetének elutasítását kérte.

Kiemelte, hogy a Pp. 149§ (1) bekezdése alapján a tényleges elkülönítésnek nem lett volna helye (bár az elkülönítésről a bíróság nem hozott határozatot), mivel a törvény nem tiltja a közigazgatási perben a keresethalmazatot, másrészt a kereset elbírálása valamennyi közigazgatási határozat tekintetében célszerű és költségtakarékos lett volna. Az elkülönítés nem eredményezheti az elkülönített ügyek új ügyként történő lajstromozását, csupán az elkülönített tárgyalásra ad lehetőséget. Felperes szerint az elkülönítés sérti az Alaptörvény XXVIII. cik (1) bekezdésében foglalt tisztességes, időszerű eljáráshoz való alapjogot.

A bíróság jogszabályt sértett, amikor a felperes által benyújtott keresetlevél tekintetében nem egy tárgyalást tűzött ki. Felperes kifogásolta, hogy a Pp. 125. § (1) bekezdésében foglalt törvényi szabályt megsértve a bíróság a felperesnek a keresetlevél egy példányát nem kézbesítette vissza.

b) Felperes kifogásolta azt is, hogy az I. fokú közigazgatási hatóság alperes – a perben nem terjesztett elő nyilatkozatot, így a Pp. 332. § (1) bekezdés c) pontjára tekintettel a perben a II. fokú közigazgatási szerv nyilatkozata nem fogadható el, és az nem volt jogszerűen kézbesíthető a felperesnek, tekintettel arra, hogy a Pp. 330. § (2) bekezdése alapján – felperes keresete tekintetében – nem volt „*II. fokú közigazgatási határozatot hozó szerv*” az ügyben.

A Pp. 330. § (3) bekezdése alapján a nyilatkozatot az I. fokon eljáró szervnek kellett volna előterjesztenie. A jogosult közigazgatási szervtől származó nyilatkozat hiányában az eljárás nem jutott olyan szakba, hogy a bíróság a 2016. január 5-én kelt felperes kereset tekintetében tárgyalás tűzhessen ki.

A felperes erre tekintettel kérte az eljárás szabálytalansága megállapítását a Pp. 114. §-a alapján, és

- a kitűzött 2017. január 11-13-18-20 tárgyalásra szóló idézések visszavonását;
- a Pp. 149. § (1) bekezdésében foglalt tényleges elkülönítés visszavonását és az elkülönítés megszüntetését,
- a keresetlevél tekintetében a Pp. 330. § (2)-(3) bekezdése alapján az I. fokú közigazgatási szerv (alperes) nyilatkozatának beszerzését;
- az I. fokú szerv nyilatkozatának megérkezését követően új tárgyalási határnap kitűzését.

Felperes a fénymásolási költségét 4.620,- Ft-ban jelölte meg.

c) Felperes kizárási bejelentést terjesztett elő [REDACTED] bíróval szemben, mint akitől az ügy tárgyilagossága megítélése és időszerű eldöntése nem várható. Utalt arra, hogy a bíró a keresetlevélnek a bírósághoz érkezését követően számtalan eljárási szabálysértést vétett, a célszerűtlen perbeli cselekményeivel a feleknek és a bíróságnak is többletköltséget (kárt) okozó intézkedést tett. Erre tekintettel kérte a bírónak a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja alapján a perből való kizárását és más bíró kijelölését.

A 7. számú végzések elleni fellebbezések elbírálására a mai napig nem került sor, illetve felperes a II. fokú bírósági határozatról nem értesült.

Felperes előtt nem ismert, hogy a bíróság a felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogásáról a bíróság döntött volna, mivel azzal kapcsolatban a 2017. február 3-án kelt ítélet rendelkezést nem tartalmaz, a 2017. január 13-ai jegyzőkönyvet a bíróság nem kézbesítette felperesnek és elektronikusan sem küldte meg.

d) Felperes a 2016. szeptember 30-án kelt beadványában kérte a 2017. január 11-re kitűzött 19. K. 31.204/2016. és 19. K. 31.205/2016. perekben a tárgyalás elhalasztását, hivatkozva arra, hogy a Kúria előtti felülvizsgálati ügyek miatt a tárgyaláson nem tud megjelenni. Kérte továbbá a 2017. január 18-ára kitűzött 19. K.31.212/2016.; a 19. K.31.213/2016. és 19. K. 31.223/2016. ügyekben is tárgyalás elhalasztását a Budapest Környéki Törvényszék előtt 8. Mf. 21.152/2016. számon folyó fellebbezési tárgyalással való ütközés miatt.

A felperes a fénymásolási költségét 1.050,- Ft-ban jelölte meg.

8) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság - a 2017. január 13-ai 19. K. 31.206/2016. számú ügyben 8.30 órára kitűzött tárgyalás kivételével – a többi tárgyalást [a 2017. január 11-eit (19. K. 31.204/2016. és 19. K. 31.205/2016.); a 2017. január 13-ait ((19. K. 31.207/2016. és 19. K.31.208/2016.), a 2017. január 18-ait (19. K. 31.210/2016. és 19. K. 31.211/2016.), valamint a 2017. január 20-ait (19. K.31.212/2016. és 19. K. 31.213/2016. és 19. K. 31.223/2016.) beállította. Azonban a beállításkor nem jelezte, hogy a vonatkozó ügyeket a 2017. január 13-án 8.30-kor kezdődő ügy keretében fogja tárgyalni.

A felperes a 2017. január 13-án 8.30-kor tartandó tárgyaláson nem vett részt, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint **a tárgyalás nem volt megtartható amiatt, hogy a Pp. 330. § (2)-(3) bekezdése szerinti nyilatkozatokat a per tényleges alperese nem terjesztette elő és az felperes részére az nem került kézbesítésre.**

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felperes részére a 2017. február 3. napján kihirdetett ítéletet, valamint az ítélethirdetésről szóló 19. K. 31.206/2016/16. jegyzőkönyvet küldte meg.

A bíróság nem értesítette a felperest a 2017. január 13-ai tárgyalásnak ítélethirdetésre történő, 2017. február 3-ára való elhalasztásáról.

8) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a **2017. február 3-án kihirdetett** (és jogerős) 19. K. 31.206/2016/16. sorszámú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte felperest, hogy fizessen meg alperesnek 10.000,- Ft összegű perköltséget, valamint a Magyar Államnak az adóhatóság felhívására 330.000,- Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Az első fokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta.

A felperes felülvizsgálati kérelme és Kúria Kfv. III. 37.475/2017/9. sorszámú ítélete

9) Felperes a jogerős ítélet ellen a **2017. április 21-én** kelt beadványában a Pp. 270.§ (2) bekezdése alapján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, az alábbiak szerint:

- felperes elsődlegesen kérte, hogy Tisztelt Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19. K. 31.206/2016/16. sorszámú jogerős ítéletét a Pp. 275.§ (5) bekezdése alapján végzéssel helyezze hatályon kívül és utasítsa az első fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára.

- felperes másodlagosan kérte, hogy Tisztelt Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19. K. 31.206/2016/16. sorszámú jogerős ítéletét teljes egészében helyezze hatályon kívül, és

elsősorban a jogerős ítéletét helyezze hatályon kívül és utasítsa az első fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára; állapítsa meg a felperes felülvizsgálati eljárási költségét azzal, hogy a felperes jogi képviselője áfa-körbe tartozik;

másodsorban, hozzon a jogszabályoknak megfelelő határozatot: a felperes keresetének adjon helyt, mellőzze a felperesnek az alperes részére 10.000,- Ft összegű perköltségben és 330.000,- Ft feljegyzett eljárási illetékben való marasztalását; kötelezze az alperest a perköltség és a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére;

Felperes kérte, hogy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az első fokú bíróság új eljárásra utasítása esetén rendelkezzen arról, hogy a pert az első fokú bíróság másik tanácsa tárgyalja.

Felperes kérte továbbá, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálja el, valamint a Pp. 273. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítélet végrehajtását felfüggeszteni szíveskedjék.

Felperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy bár a Pp. 271. § (1) bekezdés a) pontja alapján **a perben felperes az első fokon jogerőre emelkedett bírósági határozat ellen terjeszt elő** felülvizsgálati kérelmet (mivel a bíróság az ítélet ellen a fellebbezést kizárta), azonban a Pp. 340/A.§ (1) bekezdése a felülvizsgálatot lehetővé teszi, mivel az ítélet ellen nem volt helye fellebbezésnek.

10) A felülvizsgálati kérelmet felperes az alábbiakkal indokolta.

a) Felperes a jogerős ítélet ellen a felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen olyan lényeges eljárási szabálysértésre tekintettel nyújtotta be, amely alapján a Pp. 275 § (5) bekezdése alapján az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az első fokú bíróság új eljárásra utasításának van helye.

Felperes e tekintetében hivatkozott a Kúria elvi jelentőségű határozatára.

Az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt a következő jogszabálysértéseknek, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését indokolja:

aa) **A perben nem a felperes által megjelölt alperes vett részt.** A bíróság előtti eljárásban nem az alperes VIII. Kerületi Hivatal I. fokú határozatot hozó szerv, hanem annak felettes szerve a Budapest Főváros Kormányhivatal terjesztette elő a Pp. 230. § (2)-(3) bekezdése szerinti keresetlevélre vonatkozó nyilatkozatát. A felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogása ellenére az I. fokú szerv a hiányt nem pótolta; a per során az I. fokú szerv

nyilatkozata a felperes részére nem került kézbesítésre. Ezzel az első fokú bíróság megsértette a Pp. 336. § (1) bekezdés c) pontját.

A perben tehát alperesi oldalról nem az a közigazgatási szerv vett részt, amely ellen felperes a keresetét megindította. Erre tekintettel az első fokú bíróság nem bírálhatta volna el a felperes felfüggesztés iránti kérelmét sem.

Az első fokú bíróságnak észlelnie kellett volna, hogy az ellenkérelmet (a keresetlevélre a közigazgatási szerv által tett nyilatkozatot) nem az alperesként megjelölt VIII. Kerületi Hivatal, hanem annak felettes szerve: a Budapest Főváros Kormányhivatala nyújtott be. A beadvány alperesként – a felperes keresetében foglaltakkal ellentétesen – alperesként nem a VIII. Kerületi Hivatal, hanem a Budapest Főváros Kormányhivatalát tünteti fel.

A perben a II. fokú szerv alkalmazottja az I. fokú szervet nem képviselhette, az I. fokú szerv a II. fokú szervnek, illetve alkalmazottjának nem adhatott meghatalmazást a Pp. 329.§ (1) bekezdése értelmében. A perbeli közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti ügyben, ugyanis a II. fokú szerv nem járt el, teljesen „kivülállónak” tekintendő. A Pp. 329.§ (1) bekezdése értelmében csak az I. fokú szerv alkalmazottja képviselhette volna az alperest a perben; vagy pedig ha az alperes a II. fokú szerv lett volna, ebben az esetben a II. fokú szerv az ügyben eljáró I. fokú szervnek adhatott volna meghatalmazást a perbeli képviselőre.

Ennél fogva a tárgyalásra szóló idézés és képviselő is jogszabályba ütközött (Pp. 97.§), az eljáró bíróságnak a Pp. 70. §-a alapján az alperes képviselői jogosultságát vizsgálnia kellett volna.

E tekintetben tévesen alkalmazta a jogszabályokat az első fokú bíróság a tekintetben, hogy a Budapest Főváros Kormányhivatala és az alperes I. fokú közigazgatási szerv (VIII. Kerületi Hivatal) egy szervezeti egységbe tartozik, egyrészt azért mert ez nem felel meg a jogszabálynak (a kerületi hivatal a Kormányhivatal, mint jogi személy szervezeti egysége) [Lásd a 2010. évi CXXVI. törvény (Tv.) 20/A.§-át], másrészt azért mert az I. fokon eljáró közigazgatási szerv a feladat és hatáskörét önállóan gyakorolja, az nem vonható el. [Ket.]

Harmadrészt a bíróságnak gondoskodnia kellett volna – ha tényleges alperes a tárgyaláson megjelent - a tényleges alperes iratainak a felperes részére történő kézbesítéséről, és a tárgyalás elhalasztásáról. A tárgyaláson megjelent Budapest Főváros Kormányhivatala Jogi és Koordinációs Főosztálya, Jogi és Perképviseleti Osztálya munkatársai – külön törvényi rendelkezés hiányában – csak a Pp. szerint képviselheték volna az alperest.

A perben az is kérdéses így, hogy bíróság a tárgyalásra tulajdonképpen kit idézett meg. A jogerős ítéletből kitűnően mivel alperes perbeli „nyilatkozatot” nem terjesztett elő, a közigazgatási per a Pp. 332.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti kézbesítés hiányában nem is jött létre, a tárgyalást ennek hiányában nem lehetett volna kitűzni és ítéletet sem lehetett volna hozni.

ab Az első fokú bíróság a felperes keresetét 11 ügyre szedte szét, a Pp. 149.§ (1) bekezdésében foglalt elkülönítés nélkül, illetve e döntésének a felperes részére történő kézbesítése nélkül.

A felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogása alapján a bíróság perek tekintetében a tárgyalást beállította, azonban nem adott ki idézést a feleknek arra vonatkozóan, hogy ezen korábban kitűzött tárgyalások tekintetében a beállítás folytán a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára a 19. K. 31.206/2016. számú per keretében kerül sor.

Szabályszerű idézés hiányában pedig, ezen perekkel érintett közigazgatási határozatok tekintetében nem lehetett volna a tárgyalást lefolytatni és ítéletet hozni.

A 19. K. 31.206/2016. ügyszámhoz – amely ügyben a 2017. január 13-ai tárgyalás kitűzésre került – a Pp. 149.§ (2) bekezdése alapján egyesíteni kellett volna a további 19. K. 31.204/2016., a 31.205/2016.; a 31.207/2016.; 31.208/2016.; 31.209/2016.; 31.210/2016.; 31.211/2016.; 31.212/2016.; 31.213/2016. és 31.223/2016. sz. ügyeket, amelyről a felperest is értesíteni kellett volna.

A 2017. január 13-ai tárgyalásnak határozathirdetésre történő elhalasztásáról a bíróság a felperest nem értesítette, a felperes részére a tárgyalás berekesztése előtt nem küldte meg a Pp. 3. § (6) bekezdése alapján nyilatkozattételre az időközben beérkezett iratokat, ezért a tárgyalást a Pp. 142-143.§-a alapján el kellett volna halasztani és új határnapot kellett volna kitűznie. A felperes ezért perbeli jogait a Pp. 145. § (2) bekezdése hiányában sem tudta gyakorolni.

ac) A Pp. 126.§ (2) bekezdése alapján a bíróság a tárgyalásra szóló idézésekhez nem kézbesítette felperesnek a keresetlevelet. Ezzel kapcsolatos ítéleti indokolás nem fogadható el.

A felperest ez a törvényes jogában akként érintette, hogy a törvény előírja a keresetlevél kézbesítését a felperes részére. Különösen közigazgatási perben fontos körülmény ez, mivel a felperes a keresetlevelet nem a bírósághoz köteles benyújtani, így a keresetlevél visszakézbesítéséből tudja a felperes nemcsak azt megállapítani, hogy az általa melyik ügyben megindított tárgyalásról van szó, hanem azt is, hogy a közigazgatási szerv, mikor milyen módon tett eleget a Pp. 330.§ (2)-(3) bekezdésében foglalt törvényi kötelezettségének.

ad) Amennyiben elfogadható a jogerős ítélet azon indokolása, hogy a Ket. 82. § (5) bekezdésével kapcsolatos eljárásról van szó – felperes álláspontja szerint az I. fokú bíróság jogszabálysértéssel zárta ki az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 340.§ (2) bekezdése ellenére.

E rendelkezés szerint: A bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye, ha a közigazgatási pert olyan elsőfokú határozat bírósági felülvizsgálata iránt indították, amely ellen közigazgatási úton nincs helye fellebbezésnek és e határozatot a bíróság törvény alapján megváltoztathatja. E rendelkezést közbeszerzési ügyekben a közbeszerzésekről szóló törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Az I. fokú bíróság ítéletének indokolása szerint a perbeli határozatok felülvizsgálata a **közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket). 82.§ (5) bekezdésével kapcsolatos – hatósági bizonyítvánnyal, igazolvánnyal és nyilvántartási eljárással kapcsolatos eljárás volt.** Felperes bár ezt a megállapítást és jogszabályi alkalmazást jogellenesnek tartja, mivel a közigazgatási határozat erre a jogszabályi rendelkezésre nem hivatkozott, azonban **ha az eljárás ilyen eljárás volt, ebben az esetben az első fokú bírósági határozat ellen fellebbezési jogot kellett volna biztosítani.**

ada) A Ket. 2015. november 16. napján hatályos rendelkezései az alábbiak voltak:

A Ket. 82. § (2) bekezdése szerint: *A hatóság által valamely tény, adat, jogosultság vagy állapot igazolására kiállított okiratot, mindezek más hasonló módon történő igazolását, valamint a hatósági nyilvántartásba történt bejegyzést határozatnak kell tekinteni.*

(3) A hatósági bizonyítvány és a hatósági igazolvány kiadásának megtagadásáról, valamint a hatósági nyilvántartásba való bejegyzés megtagadásáról a hatóság határozatot hoz.

(4)

(5) Az eljárás megindításáról az ügyfelet a hatósági bizonyítvánnyal, igazolvánnyal és nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban nem kell értesíteni.

86. § (1) *A hatóság a törvényben meghatározott adatokról közhiteles hatósági nyilvántartást vezet. E törvény hatósági nyilvántartásra vonatkozó rendelkezései tekintetében hatósági nyilvántartás alatt közhiteles hatósági nyilvántartást kell érteni.*

(1a) A hatósági nyilvántartás közhitelessége alapján az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell annak jóhiszeműségét, aki a hatósági nyilvántartásban szereplő adatokban bízva szerez jogot. Az ellenkező bizonyításáig a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, a hatósági nyilvántartásból törölt adatról vélelmezni kell, hogy nem áll fenn. Senki sem hivatkozhat arra, hogy a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatot nem ismeri, kivéve ha a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adat személyes adatnak vagy törvény által védett titoknak minősül, és megismerhetőségének törvényi feltételei nem állnak fenn.

(1b) A hatósági nyilvántartásba való bejegyzésre, valamint az onnan való törlésre irányuló eljárás során a hatóság csak jogszabályban e célból meghatározott bizonyítási eszközt használhat fel.

(1c)

(2) A hatósági nyilvántartásba történő hivatalbóli, mérlegelés nélküli bejegyzésre a határozatra vonatkozó 71–73. §-okban és a 78. §-ban meghatározottakat nem kell alkalmazni, és a döntés a nyilvántartásba való bejegyzés napján jogerőre emelkedik.

(3) A nyilvántartást vezető hatóság hivatalból köteles a jogszabálysértő bejegyzést törölni, a hibás bejegyzést javítani vagy az elmulasztott bejegyzést pótolni.

(4) Az ügyfél jogorvoslati kérelmének benyújtására nyitva álló határidő akkor kezdődik, amikor a jogszabálysértő vagy hibás adat bejegyzése vagy a mulasztás az ügyfél tudomására jutott.

Ket. 100. § (1) *Nincs helye fellebbezésnek*

a) a döntés ellen, ha az ügyben törvény azt kizárja,

b) az ügyfelek részéről az egyezségüket jóváhagyó határozat ellen,

c) jogszabály eltérő rendelkezése hiányában valamely adatnak, ténynek vagy jogosultságnak a hatósági nyilvántartásba hivatalbóli, mérlegelés nélküli bejegyzésével szemben,

d) ha az elsőfokú döntést miniszter, autonóm államigazgatási szerv, önálló szabályozó szerv vagy kormányhivatal vezetője hozta,

e) törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában, ha az első fokú döntést központi államigazgatási szerv vezetője hozta,

f) a képviselő-testület önkormányzati hatósági ügyben hozott határozata ellen,

g) a helyi önkormányzat képviselő-testületének rendeletében foglaltak szerint kiszabható közigazgatási bírság kiszabásával kapcsolatos eljárásokban az átruházott hatáskörben hozott határozatok ellen,

h) a 98. § (1a) bekezdése alapján benyújtott fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasítása esetén.

(2) Az (1) bekezdés a), c)–h) pontjában meghatározott esetben az elsőfokú döntés bírósági felülvizsgálatának van helye.

Ket. 101. §(5) *A döntés akkor nyilvánítható fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak, ha*

- a) életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges,
- b) nemzetbiztonsági és honvédelmi érdekből vagy a közbiztonság fenntartása érdekében, illetve fontos közrendvédelmi okból szükséges,
- c) a végrehajtás késedelme jelentős vagy helyrehozhatatlan kárral vagy a személyiségi jogok jelentős sérelmével járna,
- d) a döntés valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik,
- e) azt törvény élelmiszerlánc-felügyelettel kapcsolatos, továbbá közegészségügyi, járványügyi, tűzvédelmi, katasztrófavédelmi, munkaügyi, munkavédelmi, fogyasztóvédelmi, kulturális örökségvédelmi, termőföld-, környezet- vagy természetvédelmi okból, továbbá a közérdekű közlekedési infrastruktúra kialakítása, illetve az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében lehetővé teszi, vagy
- f) a hatósági nyilvántartásba történő haladéktalan bejegyzést törvény írja elő.

adb) A határozat meghozatalának napján (2015. november 16.) a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) az alábbi rendelkezéseket tartalmazta:

Vht. 103. § (1) Gépjármű lefoglalása esetén a végrehajtó köteles a forgalmi engedélyt és a gépjármű törzskönyvét is lefoglalni. Ha ez bármilyen okból nem lehetséges, a forgalmi engedély, illetve a törzskönyv lefoglalásának megghiúsulását és ennek okát a foglalási jegyzőkönyvben fel kell tüntetni.

(2) A végrehajtó a foglalási jegyzőkönyv másolatát, valamint a lefoglalt forgalmi engedélyt és törzskönyvet megküldi a gépjármű-tulajdonos lakcíme vagy székhelye (ennek hiányában telephelye) szerint, külföldi lakóhellyel (székhellyel vagy telephellyel) rendelkező tulajdonos esetében pedig az üzemben tartó lakcíme vagy székhelye (ennek hiányában telephelye) szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságnak. Ha az illetékes hatóság nem állapítható meg, az okmányokat a gépjárművet nyilvántartó hatóságnak kell megküldeni. Ha a forgalmi engedély vagy a törzskönyv lefoglalása megghiúsult, a végrehajtó a foglalási jegyzőkönyv másolatának megküldésével egyidejűleg felhívja a közlekedési igazgatási hatóságot, hogy a gépjárművet vonja ki a forgalomból; a hatóság köteles e felhívásnak haladéktalanul eleget tenni.

(3) A végrehajtó a gépjárművet a járműnyilvántartásban szereplő adatok alapján is lefoglalhatja, ha az adós a gépjármű tulajdonosaként van a nyilvántartásba bejegyezve; a közlekedési igazgatási hatóság a végrehajtó megkeresése alapján ilyenkor is a (2) bekezdés szerint jár e

A lefoglalt ingóság megőrzése

104. § (1) A lefoglalt ingóságot — ha a törvény másképpen nem rendelkezik — az adós őrizetében kell hagyni.

(2) Az adós a lefoglalt ingóságot — az elhasználható dolog kivételével — használhatja, de csak rendeltetésének megfelelően és az állag sérelme nélkül.

(3) A lefoglalt ingóságon elidegenítési és terhelési tilalom áll fenn. Az adós a lefoglalt ingóságot köteles gondosan megőrizni. A lefoglalt ingóság elhasználása, elzálogosítása, elidegenítése, megsemmisítése vagy a végrehajtás alól más módon való elvonása a Büntető Törvénykönyv szerint bűncselekmény.

A fenti törvényi rendelkezések tehát - a gépjármű lefoglalása mellett - a gépjármű forgalmi engedélyének és törzskönyvének lefoglalásra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza, és szó sincs arról, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom a gépjármű nyilvántartásba - külön határozati rendelkezés nélkül - bejegyezhető lenne.

adc) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.)

5:31-5:33. §-ai az alábbi rendelkezéseket tartalmazzák:

Ptk. 5:31. § [Elidegenítési és terhelési tilalom alapítása]

(1) Tulajdonjog tárgyára vonatkozó jog biztosítása érdekében a tulajdonos harmadik személlyel szemben hatályosan a tulajdonjog tárgyára elidegenítési és terhelési tilalmat vagy elidegenítési tilalmat alapíthat. Ingatlan esetén az ingatlan-nyilvántartásban azt a jogot is fel kell tüntetni, amelynek biztosítására a tilalom szolgál.

(2) Az elidegenítési és terhelési tilalom, valamint az elidegenítési tilalom az azzal biztosított jog megszűnésével megszűnik.

5:32. § [Az elidegenítési és terhelési tilalom hatása]

(1) Az elidegenítési és terhelési tilalomba ütköző rendelkezéshez a jogosult hozzájárulása szükséges. Az elidegenítési és terhelési tilalommal ellentétes rendelkezés hatálytalan azzal szemben, akinek jogát a tilalom biztosítja. Az elidegenítési és terhelési tilalommal ellentétes rendelkezés a tilalommal biztosított jog jogosultjának a rendelkezés jogosultjához intézett hozzájáruló nyilatkozatával hatályossá válik.

(2) Az ellenérték fejében jogot szerző jóhiszemű személyek jogszerzését az elidegenítési és terhelési tilalom nem korlátozza.

(3) Az elidegenítési és terhelési tilalomra vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell, ha a dologon csak elidegenítési tilalom áll fenn, vagy ha a rendelkezés jogát a tilalom más módon korlátozza.

5:33. § [Elidegenítési és terhelési tilalom jogszabály vagy bírósági határozat alapján]

A jogszabályban vagy bírósági határozattal meghatározott személyek javára megállapított elidegenítési és terhelési tilalomra a szerződéssel létesített elidegenítési és terhelési tilalomra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

add) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (Kknyt.) az alábbi irányadó rendelkezéseket tartalmazza:

Kknyt. 5. § (1) A közlekedési igazgatási hatóság:

h) visszavonja (bevonja) az engedélyt, a parkolási igazolványt, a járművet forgalomból kivonja, és gondoskodik az ezekkel összefüggő adatok nyilvántartásba történő bevezetéséről;

Kknyt. 9. § (1) A járműnyilvántartás tartalmazza a járműtulajdonos (üzemben tartó):

a) természetes személyazonosító adatát,

b) lakcímét, egyéni vállalkozó esetében kérelmére székhelyét, telephelyét,

c) állampolgárságát (hontalanságát),

d) a jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet

da) megnevezését,

db) székhelyének (telephelyének) címét,

dc) cégjegyzék-, vagy nyilvántartási számát.

(1a) A járműnyilvántartás tulajdonjog változás esetén – a tulajdonszerző bejelentéséig – tartalmazza a járműnyilvántartásba bejegyzett tulajdonos (tulajdonjog átruházó) által a 33. §

(6) bekezdésében meghatározott tulajdon átruházási szerződés alapján teljesített bejelentésben foglaltak szerint a tulajdonszerzőre vonatkozó, az (1) bekezdésben meghatározott adatokat, a tulajdonjog-átruházás időpontját, valamint a bejelentés tényét és időpontját.

(1b) A járműnyilvántartás tartalmazza a bizalmi vagyonkezelés alapján fennálló kezelt vagyonba tartozó tulajdonjog tényét.

(2) A járműnyilvántartás a külön jogszabályban meghatározottak szerint tartalmazza a jármű a) azonosító és műszaki adatait, a műszaki érvényesség időtartamának végét vagy a műszaki alkalmatlanságának tényét, valamint motorkódját,

b) forgalomban tarthatóságának feltételeit,

c) forgalmazási korlátozására vonatkozó adatokat, ideértve az Európai Unió által elrendelt pénzügyi és vagyoni korlátozó intézkedés végrehajtására elrendelt zárlatra vonatkozó adatokat is,

d) a járműokmányok és a hatósági igazolványok, bizonyítványok, tamásítványok okmányazonosító jelére, kiadására, érvényességére, cseréjére, visszavonására,

e) járműokmányainak és hatósági jelzésének az elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésére, egyéb okból történő érvénytelenségére, megtalálására, megkerülésére, vonatkozó adatokat,

f) az állandó forgalmi engedély okmány, illetve az állandó rendszámtábla tekintetében a figyelmeztető jelzés kezelésével kapcsolatos, jogszabályban meghatározott adatait, valamint

g) kilométerszámláló műszere által jelzett értéket (kilométeróra-állást) és a kilométeróra-állás rögzítésének időpontját,

h) kerékpárszállító eszközre kiadott különleges rendszámtáblájának adatait.

(3) A járműnyilvántartás tartalmazza a külön jogszabályban meghatározottak szerint a régi tulajdonos (átruházó) tulajdonjog-változáshoz kapcsolódó bejelentési kötelezettség-teljesítésének időpontját.

(4) A járműtulajdonos (üzemben tartó) kérésére a járműnyilvántartás tartalmazza a járműtulajdonos (üzemben tartó) rövid szöveges üzenet fogadására szolgáló elérhetőségét, telefonszámát vagy elektronikus levélcímét.

(5) A 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meghaladó tehergépkocsiból, vontatóból, pótkocsiból és autóbusból

a) 10-nél többet üzemeltető üzemben tartó az (1) bekezdés b) pontja és d) pont db) alpontja szerinti székhely, telephely címként olyan települési cím bejegyzését kérheti, amelyet a cégjegyzék vagy a Kormány által rendeletben kijelölt szerv által vezetett egyéni vállalkozók nyilvántartása tartalmaz,

b) legfeljebb 10-et üzemeltető üzemben tartó az (1) bekezdés b) pontja és d) pont db) alpontja szerinti székhely, telephely címként olyan települési cím bejegyzését is kérheti, amely alkalmasságát a települési önkormányzat jegyzője igazolja,

feltéve, hogy az a járművek számára ténylegesen tárolási helyül szolgál. Azt a tényt, hogy a települési cím szerinti ingatlan alkalmas a járművek tárolására, a települési önkormányzat jegyzője igazolja.

(6) Az (1) bekezdés b) pontja és d) pont db) alpontja szerinti telephely alatt a legfeljebb 10 járművet üzemeltető üzemben tartó által a külön jogszabályban megnevezett tárolóhely is értendő.

(6a) A járműnyilvántartás tartalmazza a természetes személlyel szemben megindított bírósági adósságrendezési eljárás tényét.

(7) A járműnyilvántartás az (1)–(5) bekezdésben meghatározott adatok tekintetében – a természetes személyazonosító, valamint a lakcím-azonosító adatok kivételével – közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

A fenti rendelkezések értelmében nincs olyan törvényi rendelkezés, amely közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősülne a közlekedési nyilvántartás a Vht. szerinti elidegenítési és terhelési tilalom tekintetében, továbbá a Kknyt. nem rendelkezik az elidegenítési és terhelési tilalom

nyilvántarthatóságáról, valamint arról és az elidegenítési és terhelési tilalom e tekintetben nyilvántartott adatnak minősülne.

ade) A fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. törvény (Tv.) az alábbi irányadó rendelkezéseket tartalmazza:

9/A. A járási (fővárosi kerületi) hivatal

20/A. § (1) A megyei kormányhivatal kirendeltségeiként járási hivatalok működnek. A járási hivatal székhelye a járás székhelyeként meghatározott városban van.

(2) A fővárosi kormányhivatal kirendeltségeiként kerületi hivatalok működnek. A kerületi hivatal illetékességi területe megegyezik a fővárosi kerület közigazgatási területével. A kerületi hivatalra egyebekben a járási hivatalra vonatkozó jogszabályokat kell alkalmazni.

(3) 53 A járási hivatalt a járási hivatalvezető (a továbbiakban: hivatalvezető) vezeti. A járási hivatalban – jogszabályban meghatározottak szerint – kormányablak és okmányiroda működik.

adf) A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet az alábbi irányadó rendelkezéseket tartalmazza:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

R. 1. § (1) 1 Az e rendeletben meghatározott hatósági ügyekben e rendelet vagy más jogszabály eltérő rendelkezése hiányában

a) első fokon: a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatala, a kormányablak (a továbbiakban együtt: közlekedési igazgatási hatóság), valamint a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala (a továbbiakban: Hivatal),

b) másodfokon: a fővárosi és megyei kormányhivatal jár el.

R. 101. § (1) bekezdés b) pontja szerint

„A közlekedési igazgatási hatóság – a kivonási okot észlelő hatóság értesítése alapján – a jármű forgalomból történő kivonását hivatalból rendeli el a 96. § (1) és (9) bekezdéseiben meghatározott esetekben, továbbá, ha

b) bíróság, közjegyző, külföldi hatóság vagy jogszabály által feljogosított más hatóság jogerős határozatában a jármű lefoglalását, elkobzását vagy a (2) bekezdésben foglaltak kivételével a zár alá vételét elrendelte, továbbá, ha a járművet a bírósági végrehajtás során a bírósági végrehajtó, vagy a közigazgatási végrehajtás során az adóhatóság, a társadalombiztosítási szerv részéről eljáró személy lefoglalta,

(2) Ha az arra feljogosított hatóság a jármű lefoglalását a forgalomból történő kivonás mellőzésével, vagy büntetőeljáráásban a bíróság a jármű zár alá vételét rendelte el, továbbá ha a Családi Csődvédelmi Szolgálat a természetes személy által kezdeményezett adósságrendezési eljárásról értesít, ennek tényét – az elidegenítési és terhelési tilalom egyidejű bejegyzésével – a nyilvántartásban haladéktalanul rögzíteni kell. A jármű forgalomból történő kivonása esetén a közlekedési igazgatási hatóság határozata tartalmazza az elidegenítési és terhelési tilalom nyilvántartási bejegyzésének megtörténtét.

adg) Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. A törvény célja

Infotv. 1. § E törvény célja az adatok kezelésére vonatkozó alapvető szabályok meghatározása annak érdekében, hogy a természetes személyek magánszféráját az adatkezelők tiszteletben tartsák, valamint a közügyek átláthatósága a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő jog érvényesítésével megvalósuljon.

2. A törvény hatálya

Infotv. 2. § (1) E törvény hatálya a Magyarország területén folytatott minden olyan adatkezelésre és adatfeldolgozásra kiterjed, amely természetes személy adataira, valamint közérdekű adatra vagy közérdekből nyilvános adatra vonatkozik.

(2) E törvényt a teljesen vagy részben automatizált eszközzel, valamint a manuális módon végzett adatkezelésre és adatfeldolgozásra egyaránt alkalmazni kell.

Infotv. 3. § E törvény alkalmazása során:

1. érintett: bármely meghatározott, személyes adat alapján azonosított vagy – közvetlenül vagy közvetve – azonosítható természetes személy;

2. személyes adat: az érintettel kapcsolatba hozható adat – különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret –, valamint az adathból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés;

9.5 adatkezelő: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely önállóan vagy másokkal együtt az adat kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajtatja;

10.6 adatkezelés: az alkalmazott eljárástól függetlenül az adaton végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így különösen gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, lekérdezése, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adat további felhasználásának megakadályozása, fénykép-, hang- vagy képfelvétel készítése, valamint a személy azonosítására alkalmas fizikai jellemzők (pl. ujj- vagy tenyérynymat, DNS-minta, íriszkép) rögzítése;

11. adattovábbítás: az adat meghatározott harmadik személy számára történő hozzáférhetővé tétele;

4. Az adatkezelés elvei

Infotv. 4. § (1) Személyes adat kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Az adatkezelésnek minden szakaszában meg kell felelnie az

adatkezelés céljának, az adatok felvételének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie.

(2) Csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósulásához elengedhetetlen, a cél elérésére alkalmas. A személyes adat csak a cél megvalósulásához szükséges mértékben és ideig kezelhető.

Infotv. 5. § (1) Személyes adat akkor kezelhető, ha

a) ahhoz az érintett hozzájárul, vagy

b) azt törvény vagy – törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben – helyi önkormányzat rendelete közérdeken alapuló célból elrendeli (a továbbiakban: kötelező adatkezelés).

Infotv. 17. § (1) Ha a személyes adat a valóságnak nem felel meg, és a valóságnak megfelelő személyes adat az adatkezelő rendelkezésére áll, a személyes adatot az adatkezelő helyesbíti.

(2) A személyes adatot törölni kell, ha

a) kezelése jogellenes;

Infotv. 22. § (1) Az érintett a jogainak megsértése esetén, valamint a 21. §-ban meghatározott esetekben az adatátvevő az adatkezelő ellen bírósághoz fordulhat. A bíróság az ügyben soron kívül jár el.

A Pp. 339.§ (2) bekezdés q) pontja alapján – figyelemmel a 339.§ (2) bekezdés f) pontjának értelemszerű alkalmazására és az Infotv. 22. §-ának rendelkezésére - **a bíróság a határozatot megváltoztathatja, amelyre tekintettel felperes szerint az első fokú ítélet ellen fellebbezési jogot kellett volna biztosítani. Ennek elmulasztása jogszabálysértő.**

b) Felperes másodlagosan elsősorban a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kéri az alábbi indokokra és jogszabálysértésekre tekintettel.

ba) Az ítélet a perbeli esettel és közigazgatási határozatokkal kapcsolatban a lefolytatott közigazgatási eljárással kapcsolatos tényállást nem állapít meg, azok tartalmát, meghozott határozatokat és azok indokait az ítélet nem tartalmazza. Az elsőfokú bíróság tényállás megállapítása hiányában felperes álláspontja szerint érdemi felülvizsgálatra a jogerős ítélet alkalmatlan. Ezért az ítélet hatályon kívül helyezése szükséges

Az ítélet alaptalanul bírálta el a felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogását, azzal kapcsolatban az ítélet sem ténybeli közlést sem jogi indokolást nem tartalmaz. A határozat végrehajtásának felfüggesztése tekintetében előterjesztett kérelem tekintetében sem tartalmaz információt.

Az első fokú bíróság tehát megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt tényállás megállapítási és indokolási kötelezettségét.

E körben felperes utal arra, hogy a jogerős ítélet a 2012.évi kivonás tekintetében tényállást nem állapít meg, az ítélet nem tartalmazza, hogy ezen ügy kapcsán a Székesfehérvári Járásbíróság előtt 13. P. 23.283/2013/13. sorszámú folyamatban volt végrehajtás megszüntetése iránti perben a végrehajtó előtti eljárás – amely tekintetében a ideiglenes forgalomból való kivonásra is sor került - végrehajtás felfüggesztésre került. [Megjegyezendő, hogy ezen perben a Székesfehérvári Törvényszék által 1. Pf.359/2015/16. sorszámmon hozott jogerős ítélettel

szemben felülvizsgálati kérelem került előterjesztésre a Kúriához, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet még nem bírálta el.]

A gépjármű forgalmi engedélyének és hatósági jelzésének Rendőrség által történő levételével kapcsolatban a felperes által indított közigazgatási panasz alapján megindult közigazgatási per pedig a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt volt folyamatban, amely a 13. K. 27.114/201613. számú ítélettel 2017. március 1-jén fejeződött be.

Felperes álláspontja szerint az első fokú bíróság tévesen hivatkozott a Pp. 164. § (1) bekezdésére, mivel a Pp. 336/A. § (2) bekezdése alapján a közigazgatási szervet terhelte a bizonyítás. A felperes ugyanis keresetlevélben az elidegenítési és terhelési tilalommal kapcsolatos rendelkezést azzal összefüggésben támadta, hogy álláspontja szerint a forgalomból való kivonással kapcsolatos közigazgatási eljárást jogszabálysértőnek tartotta.

A bíróságnak ezért a perben vizsgálnia kellett volna, hogy a forgalomból való kivonást támadó felperesi fellebbezés mikor, milyen eredménnyel emelkedett jogerőre; illetve ehhez képest a forgalomból való kivonás jogerőre emelkedésének következményeként az elidegenítési és terhelési tilalom alkalmazása a járműnyilvántartásba való bejegyzéshez mikor következett be, illetve annak bejegyzése a járműnyilvántartásba jogszerű volt-e.

Ennek elmulasztása jogszabálysértő.

bb) Felperes álláspontja szerint az ítélet jogszabálysértő amiatt is, mert a felperes kizárási bejelentésére az ügyet tárgyaló bíró a perből nem került kizáráásra.

A felperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése biztosítja a tisztességes és időszerű eljáráshoz, tárgyaláshoz való jogot, amelyet a bíróságnak az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján biztosítania kellett volna. Erre a perben azonban nem került sor.

A bíróság hibájából és eljárása folytán a per elhúzásra került, a bíró nem követelte meg a perben a közigazgatási szervtől a mérlegelést nem tűrő törvényi rendelkezések betartását.

Mivel az első fokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek nem volt helye a Pp. 18. § (4) bekezdése értelemszerű alkalmazásával felperes a kizárási megtagadása miatt ebben a felülvizsgálati kérelemben terjeszthetett elő panaszt.

Erre tekintettel a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 252. § (4) bekezdésére tekintettel a Pp. 275. § (4)-(5) bekezdésére tekintettel történő hatályon kívül helyezés esetén felperes kéri a per tárgyalására másik bíró kijelölését.

bc) Az első fokú ítéletnek a Kúria Kfv. III.37.053/2013/7. sorszámú ítéletére hivatkozás nincs összefüggésben a per tárgyával.

A felperes álláspontja szerint ha a végrehajtó ügy kezdeményezhet a közigazgatási szervnél hivatalból eljárást, hogy a végrehajtó nem ügyfél ebben az eljárásban, akkor **a közigazgatási szerv eljárásának a Ket. hivatalból való eljárás szabályaira vonatkozó rendelkezéseinek meg kell felelnie.**

A felperes a keresetében azt kifogásolta, hogy a hivatalból megindított eljárásról a Ket. 29. § (3) bekezdése alapján nem kapott értesítést, az eljárás iratait (a végrehajtó megkeresését) felperes a Ket. 51. § (1) bekezdése alapján nem tudta megismerni. Az alperes tehát a Ket. 4-5. §-ában foglalt, alapvető eljárási jogaira vonatkozó rendelkezéseket nem tartotta be. A jogerős ítélet erre tekintettel jogszabálysértő.

Felperes álláspontja szerint az első fokú bíróság által elkövetett jogszabálysértés erre tekintettel a Kúria 8/2017. sz. elvi határozatára is tekintettel (amely szerint „A közigazgatási eljárás garanciális szabályainak a figyelmen kívül hagyása (megsértése) az ügy érdemére kiható jogszabálysértést eredményez akkor is, ha egyébként a garanciális szabályok betartásával is ugyanazon közigazgatási döntést hozná meg a hatóság.” – az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, amely megalapozza a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését.

Téves e tekintetében az első fokú bíróságnak a Ket. 82.§ (5) bekezdésére történő hivatkozása, mivel

- a közigazgatási eljárásban az elidegenítési és terhelési tilalomnak a közlekedési nyilvántartásba (gépjármű-nyilvántartásba) való bejegyzésnek lehetősége csak azt követően nyílik (nyílhat) meg, ha az I. fokú szerv a gépjármű ideiglenes forgalomból való kivonása tárgyában az ezzel kapcsolatos a határozati rendelkezést meghozta;
- a közlekedési nyilvántartásba az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésével kapcsolatos adatok nem minősül közhiteles nyilvántartásnak.

bd) A Vht. nem rendelkezik arról, hogy az elidegenítési és terheli tilalom bejegyezhető lenne a közlekedési-nyilvántartásba (gépjármű-nyilvántartásba).

A Vht. 104.§ (3) bekezdése alapján az elidegenítési és terhelési tilalom a törvény rendelkezése alapján áll fenn, annak bejegyzéséről törvény nem rendelkezik, a Kknyt. sem tartalmaz ezzel kapcsolatos rendelkezést.

A Kknyt. 9.§ (7) bekezdése alapján alkalmazandó 9.§ (2) bekezdés d) pontja „a járműokmányok és a hatósági igazolványok, bizonyítványok, tanúsítványok okmányazonosító jelére, kiadására, érvényességére, cseréjére, visszavonására” tekintetében rendelkezik a gépjármű-nyilvántartást közhiteles nyilvántartásnak, de nem az elidegenítési és terhelési tilalom tekintetében.

Az elidegenítési és terhelési tilalom törvényi rendelkezés hiányában – illetve a felperes hozzájárulása nélkül – [Infotv. 5.§ (1) bekezdés] a gépjármű-nyilvántartásba ez az adat nem kezelhető és nem jegyezhető be.

Felperes álláspontja szerint a 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet a törvénnyel szemben ilyen bejegyzési lehetőséget nem szabályozhat, eredeti jogalkotó hatáskörében.

A 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet (R.) 101. § (2) bekezdését a bíróság jogszabálysértő módon értelmezte.

R. 101. § (2) Ha az arra feljogosított hatóság a jármű lefoglalását a forgalomból történő kivonás mellőzésével, vagy büntetőeljárásban a bíróság a jármű zár alá vételét rendelte el, továbbá ha a Családi Csődvédelmi Szolgálat a természetes személy által kezdeményezett adósságrendezési eljárásról értesít, ennek tényét – az elidegenítési és terhelési tilalom egyidejű bejegyzésével – a nyilvántartásban haladéktalanul rögzíteni kell. A jármű forgalomból történő kivonása esetén a közlekedési igazgatási hatóság határozata tartalmazza az elidegenítési és terhelési tilalom nyilvántartási bejegyzésének megtörténtét.

A fenti rendelkezés ugyanis a büntető eljárás során történő lefoglalás, (azaz nem a végrehajtó lefoglalása) és forgalomból történő kivonás mellőzése határozata, a büntető eljárásban a bíróság zár alá vétel határozata, a Családi Csődvédelmi Szolgálat természetes személy által kezdeményezett adósságrendezési eljárásról szóló értesítése esetében írja elő a

közlekedési nyilvántartásban ezeknek a tényeknek a rögzítését az elidegenítési és terhelési tilalom egyidejű – rögzítésével.

A járműforgalomból történő kivonás esetén a határozatnak nemcsak a bejegyzés megtörténtét, de a határozatban (a határozat rendelkező részében) – figyelemmel a Ket. 72.§ (1) bekezdés

a)-d) pontjában foglalt tartalmi rendelkezésekre - az elidegenítési és terhelési tilalomról is rendelkeznie kellett volna. Az elidegenítési és terhelési tilalom ugyanis meghatározott személy stb. javára áll fenn [Lásd Ptk. 5:31-5:33. §-ait].

Felperes álláspontja szerint nincs olyan jogszabály, amely a forgalomból való ideiglenesen kivont jármű tekintetében az ismételt ideiglenes forgalomból való kivonást lehetővé tenné. A hatáskör gyakorlásával való visszaélésnek minősül [Lásd a Ket. 1.§ (2) bekezdése] felperes véleménye szerint az olyan közigazgatási eljárás, amely a forgalomból kizárólag azért vonja ki ideiglenesen a végrehajtó megkeresésére a gépjárművet, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyezhetővé váljon.

A bíróság keresetet elutasító határozata így ebben a tekintetben is jogszabálysértő.

Felperes kéri, hogy szükség esetén Tisztelt Kúria kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál az R. 101.§ (2) bekezdésének az Alaptörvénybe-ütközése miatti normakontroll-eljárást.

be) A felperes álláspontja szerint a határozat jogszabálysértő amiatt is, mert az elidegenítési és terhelési tilalmat nem lehetett volna a meghozott határozatok rendelkezése alapján, a határozat meghozatala napján (2015. november 16-án) a gépjármű-nyilvántartásba bejegyezni.

A közigazgatási eljárásban hozott határozat akkor lehet végrehajtani, ha az jogerős és a teljesítési határidő eltelt.

Egyéb esetben kizárólag akkor, ha a Ket. 101.§ (5) bekezdése alapján a hatóság elrendelte az előzetes végrehajthatóságot.

A fellebbezéssel nem támadható döntés a Ket. 73/A.§ (1) bekezdés c) pontja alapján jogerössé válik, azonban a jogerőre emelkedés ideje a Ket. 73/A.§ (3) bekezdése értelmében az I. fokú döntés közlésével áll be, amely ténylegesen a határozatnak felperes részére a 2015. december 22. napján történt kézbesítésével állt be.

Mindezekre tekintettel az elidegenítési és terhelési tilalomnak a közlekedési nyilvántartásba történő bejegyzése mindenképpen jogszabálysértő volt a határozatok meghozatala - 2015. november 16. - napja előtt, már 2015. október 28-án.; - az előzetes végrehajthatóság kimondása hiányában – pedig 2015. december 22-e előtt.

A bíróságnak ezen tényeket az ítéletében rögzítenie kellett volna, és a jogi következtetéseket is le kellett volna vonnia a törvényes állapot helyreállítása végett.

A közigazgatási határozatokat erre tekintettel az első fokú bíróságnak hatályon kívül kellett volna helyeznie a Pp. 339. § (1) bekezdése értelmében. Ennek elmulasztása jogszabálysértő.

bf) A Kúria a Kfv.II.37.231/2016/6. számú ítéletében kétségtelen, hogy döntött arról, hogy a gépjármű jogszabályi tiltó rendelkezés hiányában ismételten lefoglalható. Az adóvégrehajtó által lefoglalt, de forgalomból ki nem vont gépjármű bírósági végrehajtó általi, újbóli lefoglalása esetén a bírósági végrehajtó megkeresésére a közlekedési igazgatási

hatóság a gépjármű forgalomból való kivonásáról dönteni köteles a 326/2011.(XII.28.) Korm. rendelet 101. § (1) bekezdés b) pontja alapján, nincs helye az eljárás felfüggesztésének a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 32. § (1) bekezdése alapján.

A fenti határozat azonban a forgalomból ki nem vont gépjárműnek a bírósági végrehajtó és az adóvégrehajtó által való lefoglalásáról rendelkezik. A felperes által felülvizsgálni kért közigazgatási határozat nem ilyen ügyben rendelkezik.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy a gépjármű a forgalomból való ideiglenes kivonását követően ismételt a forgalomból kivonható lenne.

Más intézkedés ugyanis a végrehajtó előtti lefoglalás, továbbá a lefoglalás következtében a forgalomból való ideiglenes kivonás.

A Kúria a fenti határozatában éppen arról döntött, hogy az adóvégrehajtó által lefoglalt gépjármű esetén törvényes lehetőség van arra, hogy ezt a gépjárművet a bírósági végrehajtó is lefoglalja, és – amennyiben bírósági végrehajtó a lefoglalás következményeként a forgalomból való kivonás iránt intézkedik, nem akadályozza a forgalomból való kivonásnak az, hogy korábban gépjárművet már az adóvégrehajtó is lefoglalta (de esetleg nem intézkedett a forgalomból való kivonás iránt).

A jelen felülvizsgálati eljárásban azonban Tisztelt Kúria nem ilyen ügyet bírál el. Az Alaptörvény 28. §-ában és a Pp. 206. § (2) bekezdésében foglaltak szerint okszerűtlen, a logikai szabályokkal ellentétes intézkedésnek a minősül, **a már forgalomból ideiglenesen kivont gépjárműnek ismételt forgalomból való ideiglenes kivonása.**

Ezt a jogszabályi rendelkezések nem teszik lehetővé, ezért ilyen tartalmú közigazgatási határozatot nem lehet hozni.

Felperes megjegyzi: a közigazgatási jog alkalmazásának a törvényekhez kötöttségének követelménye (Alaptörvény B cikk (1) bekezdése) – ha a törvény nem írja elő a mérlegelés lehetőségét – az olyan hatósági eljárás törvényességét nem támasztja alá, ha a hatóság arra hivatkozik, hogy jogszabály az adott cselekményt nem tiltja. A közigazgatási szerv ugyanis csak olyan eljárási cselekményt végezhet, amelyet a törvény előír, csak olyan anyagi jogi jogszabályt alkalmazhat, amelyet a törvény előír és a közigazgatási szerv hatáskörébe tartozik.

bg) Jogszabálysértő volt a határozat, mert az I. fokon eljáró közigazgatási szerv olyan jogszabályra hivatkozott, amely már nem volt hatályban [218/2012.(VIII.13.)Korm. rendelet] és e jogszabályok alapján az I. fokú közigazgatási szervnek érdemi határozatot a hivatalból megindított eljárás során nem lehetett volna hoznia. Tévesen hivatkozott az I. fokú közigazgatási szerv a 66/2015.(III.30.)Korm. rendelet 1.§ (1)-(4) bekezdésére, mivel az illetékessége a 2.§ (7) bekezdése alapján állt fenn.

A jogszabálysértéseket tehát a jogerős ítéletnek a jogerős ítélet indokolásában meg kellett volna állapítania.

c) Az első fokú bíróság d

épviseletére tekintettel alperes részére 10.000,- Ft perköltséget állapította meg.

Felperes a jogtanácsosi díj megállapítását jogszabálysértőnek tartja, mivel a per nélkülözötte a Pp. 396. §-ában foglalt, költségvetési szerv eljárás során azt a követelményt, miszerint

„gazdálkodó tevékenységével összefüggő polgári jogi kapcsolataira is a gazdálkodó szervezetre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

A Pp. 67. § (1) bekezdés i) pontja szerint közigazgatási perben a szerv jogtanácsosát – aki egyben köztisztviselő – jogtanácsosi díj nem illeti meg. Az ilyen perben a Pp. 329. § (1) bekezdése alapján az alperes közigazgatási szerv ügyintézője képviseleti jogosultságát – külön meghatalmazás nélkül – munkáltatói igazolványával igazolja. Az alperes közigazgatási szerv az ügyben eljáró első fokú közigazgatási szerv részére a perbeli képviseletre meghatalmazást adhat.

Mivel az alperes nem a II. fokon eljáró szerv volt, az alperes nem adhatott meghatalmazást az I. fokon eljáró szerv részére.

Az alperes jogi képviselőt tehát ügyvédi munkadíj nem illette meg, különösen arra tekintettel, hogy az alperes a perben „nyilatkozatot” nem terjesztett elő.

A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet a jogtanácsosokra a rendelet személyi hatálya és felhatalmazás hiányában nem terjed ki, ezért az eljáró jogtanácsost legfeljebb a Pp. 75. § (3) bekezdése szerinti költségterítés illette volna meg, azonban ilyen igény érvényesítéséről az ítélet nem ad számot.

A felperes ezért kérte a perköltségben való marasztalása mellőzését.

d) Jogszabálysértőnek tartotta a felperes, a felperesnek 330.000,- Ft le nem rótt eljárási illetékben való marasztalása az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (3) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.)IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (3) bekezdése alapján.

Az Itv. 43. § (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

Itv. 43. § (3) A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás illetéke – ha törvény másként nem rendelkezik, és a határozat nem adó-, illeték-, adójellegű kötelezettséggel, társadalombiztosítási járulék- vagy vámkötelezettséggel, versenyüggyel, sajtótermékkel és médiaszolgáltatással – kivéve a panaszügyeket –, elektronikus hírközléssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatos – 30 000 forint.

Felperes álláspontja szerint – a felperesnek pervesztesség esetében is – legfeljebb 30.000,- Ft feljegyzett illetékben lehetett volna a fizetési kötelezettségét megállapítani.

A törvényi rendelkezés szerint ugyanis a peres „eljárás” illetéket 30.000,- Ft, azaz az eljárási illeték nem függ attól, hogy a felperes az eljárás során hány közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kérte a keresetlevelében.

A felperes egy pert indított, és ezzel kapcsolatban a bíróság egy ítéletet hozott. (Az eljárások jogszerű elkülönítése, majd adott esetben az ügyek egymáshoz való visszaegyesítése esetében sem lett volna más mértékű a felperes illeték fizetési kötelezettsége)

Az eljárás illetékeként tehát a 11 (ugyanolyan tartalmú) határozatra tekintettel a 330.000,- Ft illeték megállapítását felperes súlyos törvénysértésnek tekinti.

Erre tekintettel felperes kéri – a felülvizsgálati kérelem eredményessége esetében – a felülvizsgálati kérelem eredményessége esetén – az illeték mellőzését; míg amennyiben a felülvizsgálati kérelem nem vezet eredményre, kéri az illeték leszállítását 30.000,- Ft illetékre.

e) Felperes a felülvizsgálati kérelem kapcsán a jogerős ítélet végrehajtása felfüggesztését a Pp. 273.§ (3) bekezdése szerint arra hivatkozással kéri, hogy az alperes a perben a közigazgatási határozatok tekintetében „nyilatkozatot” nem tett, a perben nem vett részt. Erre tekintettel – érdemi ellenkérelem hiányában – az alperes nyilatkozata nélkül a felfüggesztés tárgyában a hivatalból való elutasító határozatokat nem lehetett volna meghozni, és a tárgyalás és a közigazgatási eljárás megismétlésének van helye.

Erre tekintettel a felperes tulajdonát képező [REDACTED] jármű tekintetében a gépjármű-nyilvántartásba az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésének jogalapja nincs. Mivel a gépjárműre vonatkozó elidegenítési és terhelési tilalom a végrehajtó lefoglalása következtében a törvény erejénél fogva a Vht. 104.§ (3) bekezdése alapján fennáll, nincs olyan érdeksérelem, más személy részéről amely a felfüggesztés esetében bekövetkezne, ugyanakkor a felperes személyével kapcsolatban az elidegenítési és terhelési tilalomnak jogalap nélkül a gépjármű-nyilvántartásban való feltüntetése sérelmet okoz.

Felperes felülvizsgálati kérelmében kérte, hogy a Kúria a tárgyalásról készült jegyzőkönyvet a [REDACTED] elektronikus levelezési címre szíveskedjék megküldeni.

11) A Kúria a 2018. április 10-án kihirdetett Kfv. III.37.475/2017/9. sorszámú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Kötelezte felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg alperesnek 30.000,- Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak felhívásra 70.000,- Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – az alábbi indokokra tekintettel [24-42] – nem tartotta alaposnak:

[24] A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az idevonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.

[25] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270.§ (2) bekezdése és 272.§ (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275.§ (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

[26] A perben irányadó tényállás szerint az önálló bírósági végrehajtó 2015. október 15-ei foglalási jegyzőkönyve alapján keresete meg a [REDACTED] e a nyilvántartásban a foglалás tényét és ezzel egyidejűleg az elidegenítési és terhelési tilalmat jegyezze be és intézkedjen a gépjármű ideiglenes forgalomból történő kivonása iránt. A gépjármű ideiglenes kivonására már 2012.-ben már sor került, a Székesfehérvári Rendőrkapitányság 2015. március 9-én a jármű rendszámát levette, forgalmi engedélyét a felperestől elvette. Ennél fogva a bírósági végrehajtó megkeresés az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére volt vonatkoztatható. A végrehajtói megkeresés alapján a keresettel támadott 11 határozatával a gépjárműre vonatkozó foglалás hatályával az elidegenítési és terhelési tilalom 2015. november 13. napjával történő bejegyzése iránt intézkedett.

[27] A felperesi kereset alapján indult közigazgatási perben a felperes elsődlegesen az alperes vonatkozásában terjesztett elő kifogásokat. Megállapítható volt ugyanakkor, hogy az alperesként a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala került megjelölésre. Az alperes a bíróság felhívására a képviseleti jogosultságát igazolta azzal, hogy az eljárás

idején hatályban volt SZMSZ alapján a Kormányhivatal Jogi és Koordinációs Főosztály Jogi és Perképviselési Osztály képviseli a kerületi hivatalokat a peres és nemperes eljárásokban. Megjegyzi a Kúria, hogy a jelenleg hatályos 39/2016. (XII.30.)MvM utasítás 2.§ (1) és (5) bekezdése, 41. §-a és 6. függelék 17. pontja és szervezeti ábra ezen képviseleti jogosultságot egyértelműen alátámasztja, azaz hogy a Kormányhivatal egy szervezeti egysége a kerületi hivatal, amelyet funkcionális főosztályként működő Jogi és Koordinációs Főosztály jogosult, illetve köteles képviselni. A bíróság tehát a perben vizsgálta az alperesi képviselő képviseleti jogosultságát és helytállóan állapította meg annak jogszerűségét.

[28] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felperes keresetéből és felülvizsgálati kérelméből kitűnően alapvetően a végrehajtási eljárás során felmerülő és vizsgálandó jogszabálysértésekre hivatkozott, azonban az sem a közigazgatási eljárásnak, sem a közigazgatási határozatok jogszerűségét vizsgáló pernek nem volt tárgya, jogszerűségének megítélése nem tartozott a bíróság hatáskörébe.

[29] A Vht. 103. § (2) bekezdés, valamint a [326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet] 1.§ (1) bekezdés b) pontja kimondja, hogy a közlekedési igazgatási hatóság a jármű forgalomból történő kivonását hivatalból rendeli el a 96.§ (1) és (9) bekezdésében meghatározott esetben, továbbá ha a járművet a bírósági végrehajtás során a bírósági végrehajtó, vagy a közigazgatási végrehajtás során az adóhatóság, a társadalombiztosítási szerv részéről eljáró személy lefoglalta. Az R. 101. § (2) bekezdése szabályozza azt, hogy ha az arra feljogosított hatóság a jármű lefoglalását a forgalomból történő kivonás mellőzésével, vagy büntető eljárásban a bíróság a jármű zár alá vételével rendelte el, annak tényét – az elidegenítési és terhelési tilalom egyidejű bejegyzésével – a nyilvántartásban haladéktalanul rögzíteni kell.

[30] A bíróság által is helyesen hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján megállapítható, hogy a közlekedési igazgatási hatóság eljárásában nem mérlegelhet, a végrehajtó megkeresése alapján az elidegenítési és terhelési tilalom tényét a járműnyilvántartásba be kellene jegyezni. Egyetértett a Kúria, azon alperesi állásponttal, hogy ezen eljárásban az alperes pusztán regisztratív funkciót lát el, akkor amikor a megkeresésben foglaltakat teljesíti. Megjegyzi ugyanakkor azt is a Kúria, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási iratok tanúsága szerint a Ket. 50. § (1) bekezdésében rögzített törvényi kötelezettsége teljesítésével az alperes több alkalommal is tájékoztatást kért a foganatosító szervtől, hogy a megkeresést fenntartja-e. A végrehajtó átirataiban konzekvensen úgy nyilatkozott, hogy a megkeresésében foglaltakat fenntartja.

[31] Utal arra a Kúria, hogy több eseti döntésében is állást foglalt a tekintetben, hogy a hatóság a végrehajtó intézkedését nem bírálhatja felül, nem vizsgálhatja annak jogszerűségét, mert arra hatásköre nincs (Kfv. III.37.053/2013-7., KGD 207.1281.).

[32] A Kúria megítélése szerint a bíróság ítélete minden tekintetben megfelel az anyagi és az eljárási jogszabályi előírásoknak, megfelelő részletességgel tartalmazza a tényállás leírását, a bizonyítékok értékelését, valamint mindazokat a tényeket, amelyek alapjául szolgáltak döntése meghozatalánál. A bíróság a kereseti kérelemben foglaltakat teljes körűen vizsgálta, a felperesi kifogásokra a jogerős ítélet indoklásában részletesen és tételesen, jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztottan reagált, azokkal – megismétlésük mellőzésével – a Kúria egyetértett.

[33] Nem tartotta indokoltnak a Kúria az Alkotmánybíróság előtti normakontroll eljárás kezdeményezését, ugyanis az R. 101. § (2) bekezdésének Alaptörvénybe ütközését nem észlelte,

ezen jogszabályhely alkalmazását illetően alkotmányossági aggálya, jogalkalmazási kétsége nem merült fel. Az ottani szabályozás szerint az elidegenítési tilalom nyilvántartási bejegyzésének rögzítése összhangban áll az R. és konkrétan a 101.§ szabályozási céljával, azaz a jármű forgalomból történő kivonásával, szükségszerűen együtt járó jogkövetkezménynek tekinthető. Annak határozati rögzítése tehát nem volt jogszabálysértő, helyesen foglalt e körben is állást a bíróság.

[34] A felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatban hangsúlyozza a Kúria, hogy abban a felperes számtalan, az ügy elbírálása szempontjából irreleváns jogszabályokra (pl. Infotv., Ptk.) hivatkozott, azok azonban a jelen közigazgatási perben jelentőséggel nem bírtak, alkalmazásukra szükség nem volt. A közigazgatási perben a bíróság feladata a Pp. 339.§ (1) bekezdése értelmében a keresettel támadott közigazgatási határozatok jogszerűségének vizsgálata, ez a felülvizsgálat azonban nem lehet parttalan, annak kapcsán csak az ügy elbírálása szempontjából irányadó, a közigazgatási hatóság által alkalmazott jogszabályi rendelkezések vizsgálhatók, az azokkal való összevetés alapján lehet állást foglalni a határozatok jogszerűségét illetően. Ebből a szempontból tehát a Vht., az R. és a Ket. szabályainak volt jelentősége, a melyet – ahogy a bíróság is helytállóan megállapította – jogszerűen alkalmazott alperes.

[35] A felperes egyéb jogszabályi hivatkozásai, az azok alapján támasztott kifogások a jelen perben sem vizsgálható, sem elbírálnak nem voltak.

[36] A perköltség és kereseti illeték mértékét tekintve is alaptalan volt a felperes felülvizsgálati kérelmet.

[37] Az alperes képviselőjét ellátó jogtanácsost a Pp. 67.§ (2) bekezdése alapján az ügyvéd jogállása illeti meg. Ennek megfelelően a 32/2003. (VIII.22.)IM rendelet alkalmazása jogszerű volt, a perköltség mértéke méltányosan minimális összegben – 10.000,- Ft-ban – került meghatározásra, ez az alperesi képviselő perben kifejtett munkáját, tevékenységét tekintve semmiképpen sem volt eltúlzottnak minősíthető.

[38] Következetes bírói gyakorlat alakult ki a tekintetben is, hogy a kereseti illeték mértékét a keresettel támadott határozatok számához kell viszonyítani, így helyesen döntött akkor is a bíróság, amikor a felperes által támadott 11 közigazgatási határozatra tekintettel – noha azt egy perben bírálta el – 330.000,- Ft, azaz 11 x 30.000,- Ft kereseti illetéket állapított meg és annak viselésére kötelezte a felperest.

[36] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[...]

[41] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésre a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés szerint kötelezte.

[42] A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.)IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles, amelynek mértéke az Itv. 50. § (1) bekezdésének megfelelően alakult.

12) A jogerős első fokú ítélet és a Kúria ítélete sérti az Indítványozónak az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóság sérthetlenségéhez való jogát, mivel a

végrehajtó által lefoglalt gépjárművel kapcsolatban az elidegenítési és terhelési tilalom jogintézménye a közúti közlekedési nyilvántartás működtetése tekintetében egyértelműen nincs szabályozva, a kazuisztikus és átláthatatlan jogi szabályozás miatt nincs lehetőség az előrelátás alapján a gépjárművel kapcsolatos tulajdonosi intézkedések megtételére.

Az indítványozó emberi méltóságát sérti, hogy a gépjármű forgalomból való kivonása a végrehajtói intézkedés alapján nincs meghatározott időhöz kötve, a járművel a tulajdonos nem használhatja, a forgalomból való kivonás miatti állási ideje alatt nemcsak a használat hiánya, de műszakilag is tönkre megy.

Az alacsony szintű kormányrendeleti jogi szabályozás – az Alaptörvény R. cikk (2)-(3) bekezdésére tekintettel - nem felel meg az alapvető jogokra vonatkozó szabályozásnak, valamint a személyi adatok védelmére vonatkozó azon szabálynak, hogy a személyes adatok kezelését vagy törvény vagy pedig az érintett hozzájárulása alapján lehet folytatni.

Az emberi méltóság védelme tekintetében jelentős tényező a jogorvoslathoz való jog. A jelenlegi törvényi szabályozás alapján a közigazgatási szerv egy fokú eljárásban hozott határozatot, ugyanakkor a bírósági döntés ellen a törvény a jogorvoslatot kizárja. A közigazgatási eljárásban az egyfokú eljárás – azaz a jogorvoslati jog hiánya miatt – továbbá az első fokú ítélet ellen az érdemi jogorvoslat (fellebbezés) hiánya miatt az első fokú és rögtön jogerős ítélettel szemben az indítványozó nem tudta kifejteni álláspontját.

A Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nem tudta orvosolni a közigazgatási eljárás és az első fokú eljárás fogyatékosait, jogsértéseit, mivel a Kúria nem ténybíróság, köti az alsóbíróság által megállapított tényállás. A Kúria nem bírálta el a felülvizsgálati eljárásban megjelölt jogszabálysértéseket, azok elvetésével kapcsolatban elegendő indokolást nem tartalmazott, így indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Érdemi tárgyalásra tulajdonképpen az alperesi VIII. kerületi hivatal közreműködésével nem került sor. A SZMSZ-ben – a 39/2016. (XII.30.) MVM sz. miniszteri utasításban, a kötelező jogi képviselőnek a II. fokú szerv által történő előírásával, nem lehet elvonni az első fokú közigazgatási szerv hatáskörét, a bíróság előtti eljárásban. Megjegyzendő, ez az utasítás nem a határozat meghozatalának idejére, legfeljebb a Kúria előtti eljárásra és képviselői jogra vonatkoztatható!

Mindezek a körülmények, valamint a közigazgatási eljárásban és a bírósági eljárásokban az eljárás elhúzódása sértik az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében írt **részrehajlás mentes tisztességes módon lefolytatott, időszerű hatósági eljáráshoz** való, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében írt **tisztességes, pártatlan és időszerű bírósági tárgyaláshoz** való jogát.

Az első fokú határozat ellen a törvény nem biztosította a jogorvoslati jogot (fellebbezés) az elidegenítési és terhelési tilalom hatósági nyilvántartásba történő bejegyzése tekintetében, valamint az első fokú ítélet ellen a törvény nem biztosította a jogorvoslati jogot (fellebbezést), amely sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kúria nem foglalkozott azokkal a kérdésekkel, amelyek az első fokú közigazgatási és bírósági eljárással szemben előterjesztett, jogszabálysértést megjelölő kifogások elbírálását célozta indítványozó részéről (a keresetlevél szétszedése 11 ügyre, és tárgyalások sokaságának kitűzése, majd visszaegyesítése, a feleknek, illetve képviselőiknek a tárgyalásra szóló idézései szabályszerűségének kérdése, a tárgyalások kitűzésének időbelisége stb).

A Kúria annak sem adta indokát, hogy a közigazgatási határozatok és az első fokú bíróság ítélete miként lehet törvényes, ha az első fokú hatóság a határozatát 2015. november 16. napján hozta meg, azonban az elidegenítési és terhelési tilalmat a járműnyilvántartásba már 2015. október 28-án bejegyezte. A bejegyzés időpontja nyilván azért ez az időpont, mivel a végrehajtói megkereséshez képest a 8 napon belüli elintézésnek ez volt az utolsó időpontja, amely alapján a felperes indítványozót a közigazgatási eljárás hivatalból való megindításáról nem kellett a hatóságnak kötelezően értesítenie. Felmerül azonban a kérdés, hogy akkor a határozat miért 2018. november 16-án kelt. Felperes indítványozó a perben mindezeket vitatta, azonban nem kapott választ a határozat jogellenességét jelentő nyilvánvaló eljárási szabálysértésre.

Mindez szintén sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt indítványozói jogokat. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakat egyes jogszabályokra és tényekre hivatkozás tekintetében olyannak tekintette, mint amelyek az első fokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez irrelevánsak, azonban ennek indokát nem adta.

II. Az Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogai megjelölése, valamint az Alaptörvénynek azok a rendelkezései, amelyet a megsemmisíteni indítványozott jogszabályok és bírói határozatok sértenek

12) A jogerős bírósági ítélettel és Kúria ítéletével – figyelemmel az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra – a felperesnek az Alaptörvényben foglalt alábbi rendelkezései alapján biztosított jogai - sérültek:

„Nemzeti hitvallás

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”

ALAPVETÉS

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T) cikk

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett

jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.

(2) Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Jogszabály továbbá a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete.

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

(4) A sarkalatos törvény olyan törvény, amelynek elfogadásához és módosításához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

Szabadság és felelősség

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk

(2) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, [...].

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

XXX. cikk

(1) Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.

25. cikk

[...]

(2) A bíróság dönt

a) büntetőügyben, magánjogi jogvitában, törvényben meghatározott egyéb ügyben;

b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;

c) az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről;

d) a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról.

(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatók. A bírakat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártnak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

13) A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések megsemmisítésének alkotmányos indokai a következők:

a) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 103. § (2) (3) bekezdése és 104. § (3) bekezdése:

A fenti törvényi rendelkezések - a gépjármű lefoglalása mellett - a gépjármű forgalmi engedélyének és törzskönyvének lefoglalásra vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza, és **szó sincs arról, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom a gépjármű nyilvántartásba - külön határozati rendelkezés nélkül - bejegyezhető lenne.**

b) A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (Kknyt.) megsemmisíteni indítványozott rendelkezései:

Nincs olyan törvényi rendelkezés, amely közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősülne a közlekedési nyilvántartás a Vht. szerinti elidegenítési és terhelési tilalom tekintetében, továbbá a Kknyt. nem rendelkezik az elidegenítési és terhelési tilalom nyilvántarthatóságáról, valamint arról sem, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom e tekintetben nyilvántartott adatnak minősülne.

c) A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 101.§ (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése:

Ezek a rendelkezések a büntető eljárás során történő lefoglalás, (azaz nem a végrehajtó lefoglalása) és forgalomból történő kivonás mellőzése határozata, a büntető eljárásban a bíróság zár alá vétel határozata, a Családi Csődvédelmi Szolgálat természetes személy által kezdeményezett adósságrendezési eljárásról szóló értesítése esetében írja elő a közlekedési nyilvántartásban ezeknek a tényeknek a rögzítését az elidegenítési és terhelési tilalom egyidejű – rögzítésével.

A járműforgalomból történő kivonás esetén a határozatnak nemcsak a bejegyzés megtörténtét, de a határozatban (a határozat rendelkező részében) – figyelemmel a Ket. 72.§ (1) bekezdés a)-d) pontjában foglalt tartalmi rendelkezésekre - az elidegenítési és terhelési tilalomról is rendelkeznie kellett volna. Az elidegenítési és terhelési tilalom ugyanis meghatározott személy stb. javára áll fenn [Lásd Ptk. 5:31-5:33. §-ait].

Felperes álláspontja szerint nincs olyan jogszabály, amely a forgalomból való ideiglenesen kivont jármű tekintetében az ismételt ideiglenes forgalomból való kivonást lehetővé tenné. A hatáskör gyakorlásával való visszaélésnek minősül [Lásd a Ket. 1.§ (2) bekezdése] felperes véleménye szerint az olyan közigazgatási eljárás, amely a forgalomból kizárólag azért vonja ki ideiglenese a végrehajtó megkeresésére a gépjárművet, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyezhetővé váljon.

A Vht. nem rendelkezik arról, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyezhető lenne a közlekedési-nyilvántartásba (gépjármű-nyilvántartásba).

A Vht. 104.§ (3) bekezdése alapján az elidegenítési és terhelési tilalom a törvény rendelkezése alapján áll fenn, annak bejegyzéséről törvény nem rendelkezik, a Kknyt. sem tartalmaz ezzel kapcsolatos rendelkezést.

A Kknyt. 9.§ (7) bekezdése alapján alkalmazandó 9.§ (2) bekezdés d) pontja „*a járműokmányok és a hatósági igazolványok, bizonyítványok, tanúsítványok okmányazonosító jelére, kiadására, érvényességére, cseréjére, visszavonására*” tekintetében **rendelkezi a gépjármű-nyilvántartást közhiteles nyilvántartásnak, de nem az elidegenítési és terhelési tilalom tekintetében.**

Az elidegenítési és terhelési tilalom törvényi rendelkezés hiányában – illetve a felperes hozzájárulása nélkül – [Infotv. 5.§ (1) bekezdés] a gépjármű-nyilvántartásba ez az adat nem kezelhető és nem jegyezhető be.

Felperes álláspontja szerint a 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet a törvénnyel szemben ilyen bejegyzési lehetőséget nem szabályozhat, még eredeti jogalkotó hatáskörében sem. A nyilvántartásba történő bejegyzést csak törvény rendelhet el. Az elidegenítési és terhelési

tilalomnak a közúti közlekedési nyilvántartásba történő bejegyzésére vonatkozóan nincs törvényi rendelkezés.

A 326/2011. (XII.28.) Korm. rendelet (R.) 101. § (2) bekezdését a bíróság Alaptörvény-ellenesen vette figyelembe és alkalmazta.

A járműforgalomból történő kivonás esetén a határozatnak nemcsak a bejegyzés megtörténtét, de a határozatban (a határozat rendelkező részében) – figyelemmel a Ket. 72.§ (1) bekezdés a)-d) pontjában foglalt tartalmi rendelkezésekre - **az elidegenítési és terhelési tilalomról is rendelkeznie kellett volna. Az elidegenítési és terhelési tilalom ugyanis meghatározott személy stb. javára áll fenn [Lásd Ptk. 5:31-5:33. §-ait].**

III. Indokolás a sérelmezett jogszabályi rendelkezéseknek és a bírósági határozatoknak az Alaptörvénybe ütközésére

14) A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 241. § (2) bekezdése az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

Pp. 241. § (2) A bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye, ha a közigazgatási pert olyan elsőfokú határozat bírósági felülvizsgálata iránt indították, amely ellen közigazgatási úton nincs helye fellebbezésnek és e határozatot a bíróság törvény alapján megváltoztathatja. E rendelkezést közbeszerzési ügyekben a közbeszerzésekről szóló törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt jogait sérti a Pp. 241.§-ban foglalt rendelkezés.

Az alapjogsértés abban áll, hogy a polgár nem tudja kiszámítani – tételes jogi szabályozás hiányában - hogy mely esetekben változtathatja meg a bíróság a közigazgatási határozatot. A törvény ugyanis két feltételt tartalmaz a jogorvoslati jog fennállásához: hogy az első fokú határozat ellen ne legyen helye fellebbezésnek, másrészt a bíróság által a határozat megváltoztatható legyen.

A közúti közlekedési nyilvántartásba az elidegenítési és terhelési tilalomról való közigazgatási döntés és ennek a nyilvántartásba történő bejegyzése a több egymásnak ellentmondó jogszabályi rendelkezés a demokratikus jogállamiság követelményét is sérti, mivel a törvényi rendelkezések összhatásukban nem felelnek meg a normavilágosság követelményének.

A bírósági eljárás időszerűségét sérti, hogy a közigazgatási eljárás szimultán eljárásban folyik, eltérő jogorvoslati formációkkal a gépjárműnek a forgalomból való kivonása, valamint az elidegenítési és terhelési tilalomnak a járműnyilvántartásba való bejegyzése tekintetében. Ebből ered, hogy a felperes keresetlevelét az első fokú bíróság először nemperes eljárásban bírálta el, és azt elutasította amiatt, hogy nem merítette ki indítványozó a jogorvoslatot.

A közigazgatási eljárás és a bíróság eljárása – úgy az első fokú bírósági eljárás, mind pedig a Kúria eljárása - Indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdést és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt időszerű bírósági eljáráshoz való jogát is sértette.

Az első fokú hatóság a határozatát 2015. november 16-án hozta meg, de a jármű nyilvántartásba az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzését már 2015. október 28-án foganatosította.

A felperes a keresetlevelét **2016. január 5-én** terjesztette elő, azonban a tárgyalás kitűzésére az első fokú bíróság részéről – 6 hónap múltán - **2016. július 8-án** került sor – 6 hónap múltán - **2017. január 11-20. közötti napokra** 11 ügyben tűzött ki tárgyalást.

Az eljáró bíróság megsértette a Pp. tárgyalás kitűzésére vonatkozó szabályait.

Az első fokú bíróság az ügyek visszaegyesítése és a tárgyalások beállítását követően egy határozatot hozott a kereset tárgyában **2017. február 3-án**. A jogerős ítélet ellen felperes indítványozó **2017. április 21-én** terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

A Kúria a Kfv. III. 37.475/2017/3. sorszámú **2017. június 21-én** kelt végzésével utasította el a felperes indítványozó végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét, majd a **2017. december 13-án** kelt Kfv. III. 37.475/2017/8. sorszámú végzésével **tűzte ki a tárgyalást 2018. április 10-re, amelyen a felülvizsgálati ítéletét meghozta.**

Az első fokú bíróság a Pp. 332/B.§-a, míg a Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó – Pp. 332/B. §-ában foglalt – 60 napos – tárgyalás kitűzésére vonatkozó szabályt megsértette.

Erre tekintettel felperes indítványozó kéri annak megállapítását, hogy az eljáró közigazgatási szervek és bíróságok megsértették az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt időszerűségi követelményeket, amelyre tekintettel a bírósági határozatokat semmisítse meg.

15) A megsemmisíteni indítványozott - Vht. 103. § (3)-(3) bekezdése és 104. § (3) bekezdése, a Kknyt. 5. § (1) bekezdés h) pontja, 9.§ (2) bekezdés d) pontja és (7) bekezdése, a 326/2011.(XII.28.) Korm r. 101. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése - sérti a felperes indítványozónak az **Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való alapjogát.**

A gépjármű, mint vagyontárgy tulajdonlása csak az érvényes forgalmi engedéllyel és hatósági jelzéssel tudja rendeltetését betölteni.

Harmadik személynek bírósági végrehajtási eljárásban érvényesített követeléséhez szükségtelen a gépjárművet tönkre tenni és a forgalomból kivonva, mintegy ezzel kényszeríteni a tulajdonost a fizetésre. Ez az állam részéről nem tisztességes és indokolt eljárás, mivel a gépjármű a XXI. század elején nem luxuscikk, fenntartása komoly költséggel jár, és a gépjárműhasználat az államnak bevételt hoz. Társadalmi szinten is tehát a forgalomból való kivonás a tulajdonjog és az állami bevételek [Pl. gépjármű (helyi) adó] súlyos sérelmét jelenti.

Az elidegenítési és terhelési tilalom az ingatlan-nyilvántartási eljárásban is alapvető jog korlátozását jelenti, pedig az ingatlan-nyilvántartásban jogintézményként alkalmazzák a végrehajtási jog bejegyzését, a lefoglalt ingatlanra.

16) Az elidegenítési és terhelési tilalomnak a közúti közlekedési nyilvántartásba való bejegyzése tekintetében a 326/2011. (XII. 28.) Korm rendelet 101. § ((1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése sérti az indítványozónak az **Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében védett személyes adatok védelméhez való jogát, és az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 1.-2. § (1)-(2) bekezdését, 3. § 1-2. 9-11 pontját, 4.§ (1)-(2) bekezdését, 5. § (1) bekezdését mivel a Kknyt. 5.§ (1) bekezdése, 9. § (2) bekezdés d) pontja a személyes adatok kezelésére vonatkozóan – az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére vonatkozóan - szabályokat nem állapít meg.**

A Kknyt. 9. § (2) bekezdés d) pontja tekintetében a (7) bekezdés nem értelmezhető; mivel a **törvény a közhiteles nyilvántartás fogalmát nem határozza meg abból a szempontból, hogy annak milyen adattartalma van, azaz az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése közhiteles nyilvántartásba való bejegyzésnek minősül-e**, a Ket. 82.§ (5) bekezdése és 86.§ (1)-(4) bekezdése alkalmazása tekintetében.

Minderre tekintettel ezen két jogszabályban levő rendelkezések sértik az Indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát.

17) Az első fokú közigazgatási eljárás sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt nem részrehajló, tisztességes és időszerű eljáráshoz való alapvető jogot.

A részrehajlás akkor történt, amikor az első fokú hatóság a végrehajtó megkeresésének – bár a gépjármű már a forgalomból ideiglenesen ki volt vonva – a törvényi rendelkezéssel szemben ismét 11 határozattal a forgalomban való ideiglenes kivonásról hozott döntést és az elidegenítési és terhelési tilalomnak – jogszabályi, törvényi rendelkezés nélkül – a gépjármű-nyilvántartásba való bejegyzéséről intézkedett.

Ez a hatósági közreműködés azért volt továbbá részrehajló és nem tisztességes eljárás, mivel a határozatok keltezése 2015. november 16., azonban a gépjármű nyilvántartásba a bejegyzés már 2015. október 28-án megtörtént, ugyanakkor ezzel szemben – előzetes végrehajthatóság hiányában – a határozat kézbesítésének hatályával lehetett volna az adatváltozást bármilyen nyilvántartásba – ha azt jogszabály lehetővé teszi – bejegyezni, azonban a határozat kézbesítésére indítványozó részére csak 2015. decemberében került sor.

Ezzel függ össze az a szempont is, hogy a végrehajtó megkeresését ellentmondást nem tűrően teljesítették, holott a jogszabályok nem teszik lehetővé a már forgalomból ideiglenese kivont gépjárműnek ismételt forgalomból való ideiglenes kivonását.

Ezen okból sérült a felek törvény előtti egyenlősége, mert a végrehajtó megkeresésének elintézését úgy helyezte a hatóság előtérbe, hogy 8 napon belül ténylegesen nem hozta meg a határozatát, mégsem tájékoztatta az ügyfél indítványozót a hivatalból megindított eljárásról a határozatok meghozatala előtt.

Mindezek azt támasztják alá, hogy a közigazgatási hatóság megsértette az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt indítványozó ügyfél törvény előtti egyenlőségét. A törvény előtti egyenlőség és a diszkrimináció tilalmának megsértése tűnik ki abból az első fokú bíróság előtti eljárásból is, amelyben a bíróság nem utasította vissza a II. fokú szerv eljárását és képviseleti jogát, az I. fokú szerv elleni kereset elbírálása során. A képviseleti jogot csak törvény szabályozhatja a perben, miniszteri utasítás nem! Ez vonatkozik a közigazgatási perekre is.

Tulajdonképpen a jogszabályban foglalt I. fokú szervvel szemben nem került sor érvényes tárgyalás tartására sem a bírósági eljárások során.

A Kúria a saját eljárása során sem alkalmazhatta volna a perbeli képviseletre a Miniszterelnökséget Vezető Miniszter (MVM) által miniszteri utasításban kiadott Kormányhivatalra vonatkozó Szervezeti és Működési Szabályzatot.

A jogerős ítélet és a Kúria ítélete így ezen okból is sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági tárgyalás követelményeit.

18) A Kúria eljárása nem minősíthető tisztességesnek, mert a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogi kifogások alaptalanságát nem indokolta meg.

Nem hivatkozta meg azt a jogszabályt, amely alapján az elidegenítési és terhelési tilalom a gépjármű nyilvántartásba a közlekedési igazgatási szerv döntése alapján bejegyezhető. Nem vizsgálta meg, hogy a felülvizsgálati kérelemben felhozott jogi indokok alapján a forgalomból ideiglenesen kivont gépjármű – a vonatkozó jogszabályi rendelkezése alapján – ismételten kivonathó-e, hiszen az ilyen gépjárműnek már nincs hatósági jelzése és forgalmi okmánya.

Másrészt a gépjármű-nyilvántartásnak a végrehajtó által a gépjárműnek bírósági végrehajtás folytán történő lefoglalása következtében keletkező elidegenítési és terhelési tilalom mint teher nem nyilvántartási adata. Teljesen fölösleges ezzel kapcsolatban a kerületi hivatal, mint közlekedési hatóságot ezzel terhelni, mivel ezt a nyilvántartásba vételt a végrehajtó is kezdeményezhetné, ha a jogszabály ezt lehetővé tenné. A Kknyt. azonban ezt az adatot nem tartja nyilván. Tisztességtelen eljárásnak tekinti indítványozó, hogy a hatóság az ismételt forgalomból való ideiglenes kivonás nem jogszerű alkalmazása útján, ezen ténynek a gépjármű nyilvántartásba való bejegyzésével próbálja az elidegenítési és terhelési tilalom tényét – jogellenesen – nyilvántartásba venni.

Mindez sérti az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez való jogát, mivel törvényi rendelkezés nélkül, kormányrendeletben foglalt hatósági határozat alapján kezeli a közlekedési nyilvántartás vezetésére kijelölt hatóság a bírósági végrehajtás során a gépjárműre kiterjedő és keletkező elidegenítési és terhelési tilalmat – mint személyes adatot – tart nyilván.

E tekintetben a Kúria határozata [30] az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközése miatt, Alaptörvény-ellenes, mert a jogszabályok alkalmazásához a hatóságot a jogszabály szövegének értelmezése és adott esetben mérlegelés terheli. Az Alaptörvény 28. cikkébe ütközik az a józan ésszel ellentétes, olyan tartalmú közigazgatási határozat, amely a már ideiglenesen forgalomból kivont járművet a végrehajtó megkeresése alapján ismét ideiglenesen kivon a forgalomból, holott ismert a hatóság által, hogy a jármű a forgalomból már ideiglenesen kivonásra került és a hatósági jelzés és forgalmi engedély már a hatóság birtokában van. S mindezt a határozatot a bíróság nem helyezi hatályon kívül.

Az eljárásban a felperes indítványozó nem ismer(het)te meg a Kúria ítéletében hivatkozott „rendelkezésre álló közigazgatási iratokat” [30], amelyet a Kúria sem nevezett meg. Ez sérti a perben az Alaptörvényben védett XV. cikk (1) bekezdésében foglalt, felek törvény előtti egyenlőségét. A perben ugyanis ezt az iratot – mivel a saját irata volt – alperes ismerte, azonban a felperes indítványozó nem. Ez sérti egyben a felperes indítványozó tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogát.

Indítványozó megjegyzi, hogy a felperes részére a mai napig a Kúria e-mailon – a felperes indítványozónak a felülvizsgálati kérelemben rögzített kifejezett kérelme ellenére – nem küldte meg a 2018. április 10-ei tárgyalási jegyzőkönyvet.

Az első fokú bíróság és a Kúria által felhozott eseti döntések [31] nem jogegységi határozatok, így azok nem kötelezőek a bíróságokra. Különösen abban az esetben kellene tartózkodni ilyen határozatokra iránymutatásként történő hivatkozástól, ha a határozatokban foglalt tényállás egészen más, és ezáltal a határozat a jogszabályokkal nem konform, hanem inkább

törvényrontó. A felperes ennek tartalmát a felülvizsgálati kérelmében kifejtette, azonban a Kúria ítéletében nem lehet érveket találni arra, hogy ezek a határozatok miért vonatkoznak a perbeli esetre.

Indítványozó megjegyzi: a felperes nem kérte a közigazgatási eljárásban a végrehajtó intézkedésének felülbírálatát (mint ahogy a Kúria ítélete [31] erre utalt) csupán indítványozó rámutatott arra, hogy a végrehajtó intézkedése alapján (akinek ügyféli minősége is a közlekedési közigazgatási hatóság eljárásban nem tisztázott, mivel az eljárás hivatalból indult) a már a forgalomból ideiglenese kivont gépjárműnek a forgalomból (ismételten) ideiglenes kivonása – jogszabályi rendelkezés hiányában – nem lehetséges.

Az alapjogi kérdés tulajdonképpen akként merül fel, hogy a hivatalból indult eljárásban a végrehajtó megkeresése alapján köteles-e a hatóság a forgalomból való kivonásról rendelkező határozatát meghozni, vagy a végrehajtó megkeresését elutasíthatja-e, és ebben az esetben a végrehajtót megilletik-e az ügyféli jogok. A konstrukció lehetetlensége is példázza azt, hogy az első fokú ezen közigazgatási eljárásban a felek törvény előtti egyenlősége nem érvényesült, mert a végrehajtó és az I. fokú eljárást hivatalból megindító hatóság is hatalmi pozícióban volt indítványozóval.

19) Sérti a felperes indítványozó XIII. cikk (1) bekezdésében védett tulajdonhoz való jogát és XXX. cikk (1) bekezdése szerinti teherbíró képessége szerinti közteher viselési kötelezettségét, hogy a felperesnek a tömeges (11) határozatnak a bírósági felülvizsgálatonkénti illetékét a „következetes bírói gyakorlat” a keresettel támadott határozatok számához „igazítja”. A Kúria ugyanis a következetes bírói gyakorlatot nem jelölte meg, és a felülvizsgálati kérelemben foglalt indítványozó érveléssel kapcsolatban semmilyen cáfolatot nem tett a törvény szabályától való eltérés alátámasztására.

Az illetékről szóló 1990. évi XCII. törvény (Itv.) 2016. január 1-jétől hatályos 43. § (1) bekezdésének szövege ugyanis a 30.000,- Ft-os illeték tekintetében ugyanis „**eljárásról**” ír:

Itv. 43. § (3) A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás illetéke – ha törvény másként nem rendelkezik, és a határozat nem adó-, illeték-, adójellegű kötelezettséggel, társadalombiztosítási járulék- vagy vámkötelezettséggel, versenyüggyel, sajtótermékkel és médiaszolgáltatással – kivéve a panaszügyeket –, elektronikus hírközléssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatos – 30 000 forint.

A „**bírósági eljárás**” azonban az nem a határozatok száma, mivel a felperes egy keresetlevélben és egy tárgyaláson kívánta az igényét érvényesíteni, az ugyanolyan szövegezésű 11 határozat bírósági felülvizsgálata körében érvényesíteni. A közigazgatási perben a határozatokkal kapcsolatos keresethalmazatot a törvény nem zárta ki.

Nincs tehát olyan törvényi rendelkezés, amely – átlátható és világosan következő normaszöveggel – a perben a bírósági felülvizsgálattal érintett közigazgatási határozatok száma alapján 30.000,- Ft/db tarifával határozná meg pervesztesség esetére a le nem rótt kereseti illeték összegét.

Az indítványozó terhére ezért az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének, a XXVIII. cikk (1) bekezdésének és XXX. cikk (1) bekezdésének a megsértésével került sor a 330.000,- Ft illeték megállapítására és a Kúria által – Alaptörvény ellenesen – hatályban tartására.

A bíróságoknak a törvényt kell alkalmazni, és nem az állami bevétel fokozása érdekében, igazságtalan módon a „következetes bírói gyakorlatot”, amely a Kúria ítéletében nem állapítható meg.

Erre tekintettel kéri indítványozó a 20/2017. AB határozatban kifejtett indokok alapján a Kúria ítéletének megsemmisítését.

Az igazságszolgáltatás és az államnak járó illeték tekintetében is érvényesülnie kell a nemzeti hitvallásban foglalt azon elvnek, miszerint

„*Valljuk, hogy a közösség erejének és minden ember becsületének alapja a munka, az emberi szellem teljesítménye.*”

Az indítvánnyal támadott közigazgatási határozatok és bírósági ítéletek indítványozó véleménye szerint elmaradnak ezen hitvallásban írt követelménytől.

Ez a bírósági felülvizsgálat, amelyet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 19. K. 31.206/2016/16. sz. ítélete meghozatalával, társadalmi szinten, az „igazságszolgáltatás” feladatkör tekintetében ellátott, semmiképpen sem érte el azt a szintet, amelyet az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdése alapján a 330.000,- Ft államnak járó illetékfizetési kötelezettséget indítványozó terhére megállapított.

Megjegyzendő: a Kúria az ítéletében sehol nem jelölte meg azt a jogszabályt, amely az ítéletét alátámasztotta volna a 330.000,- Ft illeték hatályban tartása tekintetében! Jogi indokolás nélkül a Kúria ítélete az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.

20) A jogtanácsos és ügyvéd azonos jogállása nem jelenti a két fajta jogi képviselő azonos díjazáshoz való jogát. A díjazást ugyanis jogszabály határozza meg. A 32/2003. (VIII. 22.)IM rendelet hatálya a jogtanácsosokra nem terjed ki, mivel a jogtanácsosokról az 1983. évi 3. tvr. rendelkezik; s ezen tvr. felhatalmazása alapján alkothatott a miniszter a díjazásukra rendeletet.

A miniszternek a 32/2003 (VIII. 22.)IM rendelet megalkotására a felhatalmazást az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 131.§-a adta meg, így a jogszabály címe is az ügyvédekre vonatkozik, miszerint „*a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről*”.

Alaptörvény ellenes, és sérti a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogot, ha a bíróság olyan jogszabály alapján ítélt meg az indítványozó terhére költséget, amely jogszabály nem vonatkozik a tevékenységet ellátó szervezetre.

Az alperes javára ezért az első fokú bírósági eljárásban megítélt 10.000,- Ft munkadíj és a Kúria előtti eljárásban megítélt 30.000,- Ft munkadíj az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és XIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik, jogalapja nincsen, mivel a képviselő a Pp. 75. § alapján tarthatott volna igényt költségre. Az ezt meghaladó költség igazságtalan és sérti a felperes indítványozó tulajdonhoz való jogát.

IV. Jogorvoslati jog kimerítése, nyilatkozat egyéb eljárásról

21) Az Indítványozó [REDACTED] a jogorvoslati jogot (fellebbezést) nem tudta kimeríteni sem a közigazgatási eljárásban, sem pedig a bírósági eljárásban, mert a bíróság - Alaptörvény ellenesen - kizárta. Az alkotmányjogi panaszt Indítványozó az I. fokú jogerős 19. K. 31.206/2016/16. sorszámú ítélet - és azt hatályban tartó - Kúria Kfv. III. 37.475/2017/9. sorszámú ítélete ellen terjesztette elő.

Indítványozó jelzi, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/727-5/2017. számon eljárás van folyamatban a per tárgyához kapcsolódó közigazgatási határozatok végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem elbírálása tárgyában hozott bírósági végzések és II. fokú helybenhagyó végzés Alaptörvény-ellenessége miatt.

[REDACTED]

[REDACTED]

Mellékelt iratok: (4 db)

- [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] elperes indítványozó 2018. július 3-án kelt ügyvédi meghatalmazása (I/1.)
- **Kúria Kfv. III. 37.475/2017/9. sorszámu, 2018. április 10-én** kelt felülvizsgálati eljárásban hozott ítélet (I/2.)